

SINGAPOETRY

AN ANTHOLOGY OF SINGAPORE POEMS

SINGAPOETRY

Published by National Library Board, Singapore, 2015
Designed by Oxygen Studio Designs Pte Ltd

SingaPoetry: An Anthology of Singapore Poems is published by the National Library Board, Singapore with permission from the copyright owner(s) of the respective works. All rights reserved. The views of writers and contributors do not reflect the views of the Publisher. No part of this publication may be reproduced in any form or by any means without prior written permission from the Publisher and copyright owner(s).

Whilst reasonable care is taken by the Publisher to ensure the accuracy of the information in this publication, the Publisher accepts no legal liabilities whatsoever for the contents of this publication.

ISBN 978-981-09-6007-0

National Library Board, Singapore Cataloguing-in-Publication Data

SingaPoetry : an anthology of Singapore poems. – Singapore : National Library Board Singapore, 2015.

pages cm

ISBN : 978-981-09-6007-0 (paperback)

1. Singapore – Poetry. 2. Singaporean poetry. I. Singapore. National Library Board, publisher.

PR9570.S52

S821 -- dc23

OCN912494684

National Library Board, Singapore
100 Victoria Street
#14-01 National Library Building
Singapore 188064
Tel: +65 6332 3255
email: ref@library.nlb.gov.sg
www.nlb.gov.sg

Published in conjunction with Read! Fest 2015, organised by NLB:

SINGAPOETRY

AN ANTHOLOGY OF SINGAPORE POEMS

Contents

08 Introduction

Poems

16	Autobiography	Alfian Sa'at
18	Tidal Train	Ann Ang
19	Change Alley	Boey Kim Cheng
21	'Allo 'Allo	Felix Cheong
22	Missed Connections: The One From The MRT	Ian Chung
23	Soul Bus	Gwee Li Sui
24	My city, my canvas	Heng Siok Tian
26	Postcards from Chinatown	Terence Heng
27	simultaneous equations	Joshua Ip
29	Beyond the Loge	Desmond Kon Zhicheng-Mingdé
30	4-D	Theophilus Kwek
31	Discursions (Eunos, Singapore)	Aaron Lee
32	coffee	Madeleine Lee
33	Trees Are Only Temporary	Leong Liew Geok
35	Evening	Alvin Pang
36	Xin Nian	Daren Shiau
37	Making Harmony	Kirpal Singh
38	Keeping Time	Colin Tan
39	Snack	Paul Tan
40	Reading Wordsworth	Eddie Tay
41	Singapore Night Song	Simon Tay
42	Independence (for the gifted child)	Teng Qian Xi
43	Temasek	Edwin Thumboo

44	Cavenagh Bridge	Toh Hsien Min
45	A Big Pile of Bak Chor Mee After W. B. Yeats' "The Lake Isle of Innisfree"	Tse Hao Guang
46	Verses on Bukit Chandu	Eric Tinsay Valles
48	First Home	Cyril Wong
49	Landowner's Wife to Building Contractor (a conversation in Singlish)	Angeline Yap

Puisi-Puisi

52	Mencari Seorang Pemimpin?	Abdul Ghani Hamid
53	Betapapun Gerakcepat Kehidupan Akan Kususuri Landasan Ini	Ahmad Mohd Tahir
55	Main Bahasa	Asmin
61	Di Tengah Alam	Hadijah Rahmat
62	Siput	Isa Kamari
63	Akar	Johar Buang
64	Tak Dia Tak Kita	Juffri Supa'at
65	Bangun Negaraku	Masuri S.N.
66	Stop at Two	Megadona
67	Singapura	Mohamed Latiff Mohamed
68	Pencen	Muhammad Ariff Ahmad (MAS)
69	Pasak Temasek	Noor Hasnah Adam
70	Kotaku	Noor S. I.
71	Pagar	Rasiah Halil
72	Kita Harus Melihat	Rohman Munasip
74	Malang, Senda & Citra	Sa'eda Buang
76	Ke Mana Kita?	Suratman Markasan
77	Di Tengah-Tengah Denyutan Kotaku	Suraidi Sipan

கவிதைகள்

80	ஃபேபர் மலைச் சாரலிலே	அமலதாசன்
81	மனமே மாறும்	மா. அன்பழகன்
82	ரோபின்சன் சாலைக் குழந்தைகள்	க.து.மு. இக்பால்
84	துறைமுக நாடு	ஐ. உலகநாதன்
85	உறவு மயக்கம்	ந.வீ. சத்தியமூர்த்தி
86	இருமொழிக் கல்வி	மு. தங்கராசன்
87	கிழக்கிலிருந்து மேற்கு	நெப்போலியன்
88	நெருடல்	நூர்ஜஹான் சுலைமான்
89	உழைப்பு	ந. பழநிவேலு
91	தமிழ்லா	பரணன்
92	ஞ்தரோங்	பாத்தேறல் இளமாறன்
93	நமது வளம்	பார்வதி பூபாலன்
94	சுமைதாங்கி	பிச்சினிக்காடு இளங்கோ
95	தீவு விரைவுச் சாலையில்	மாதங்கி
96	சங்கமம்	முருகதாசன்
97	சிறப்பிடங்கள்	முத்துமாணிக்கம்
98	சாங்கி முனையம்	ரஜித்
100	மீ கோரிங்கும் வீவக வீடும்	லதா

诗

104	那种尴尬比较间接	蔡深江
105	掘土记	蔡志礼
106	亲爱S城	陈志锐
108	看不见的节	董农政
109	晨课	范北羚
110	榴梿	方然
111	自动扶梯	郭永秀
112	余温	黄兴中
113	岛	梁文福
114	戏赠莱佛士铜像	梁铖
116	交通灯	林琼
117	公车站的告别	林容婵
118	地铁	马龙云
119	雨树：树根钻出泥土， 像蟒蛇鳄鱼四处爬行	王润华
121	醒狮	吴耀宗
122	南方的堕落	希尼尔
124	街变	周黎
125	信箱	周德成
127	Acknowledgments	

Introduction

As we celebrate 50 years of nationhood this year, our poetry in English is equally deserving of attention as the other successes we have achieved. With a sizable body of poetry spanning more than 60 years, we are reminded why a significant number of poems written in the early years show a deep concern over crucial issues of freedom and the formation of our multiracial, sovereign nation. These poems embody our fundamental hopes and reflect our core history. Concurrently, in seeking their individual voices – as poets must – they gradually and collectively shape a creative tradition that now has its own authority. A modest but sharp sense of what was at work is revealed in these lines from Richard Ong’s “Rumba”*:

Multiplicity of cultures.
Intrigue
Of cosmopolitan art....
This girl, once, in a Kwangtung village,
The classics of the sage intoned....
Her silver voice now breaks
Into this Latin subtlety and rhythm....
She makes your ancient language run like water
Upon a Mexican mosaic of Spanish laughter.

Our cultures in the past were rich silos, their spirit and content all-embracing. But over time, these cultures were infiltrated and changed. The much travelled Cuban rumba was appropriated by Chinese music and resulted in a new and initially startling expression as it merged and synthesized; it is a vivid metaphor for what was happening in the late 1940s and early 50s. Various global forces and influences continued to expand and gather momentum, intruding and revising every area of life in the First, Second and Third Worlds. No nation or nation-to-be was left untouched. The transformation created opportunities and challenges. The history and layers of Singapore’s rapid, complex and extensive growth is a classic, unique example of this sea change.

That history is in our poetry. Through its own making, poetry in English has surely arrived. Robust. Confident. Expansive. The poetry flourished with the variety, quality and energy we had hoped for – but could hardly foresee back

then – as we budding poets composed in the early 1950s at the Bukit Timah Campus and Dunearn Road Hostel of the University of Malaya. Sharing the same vision of older nationalists, we sought a multiracial Malaya, inspired by and formed of our Malay, Chinese, Indian, Eurasian heritage and the colonial constructs worth retaining. This vision dominated our thinking and frequently erupted in our work. It remained a consistent, overarching awareness; a vigilance. This is why those from that generation who kept faithful to their craft and art are still partly guided by foundational themes, most potently by questions of identity and nation. What is Singaporean? What is Singapore?

Our multiracial inheritance was rich. But paradoxically, it complicated and multiplied the challenges that both people and government faced. We grew, lived, studied, worked and competed across racial lines and in the tight confines of this little red dot, with no resources apart from what we could generate – had to generate. Simultaneously, as it formed itself, Singapore had to move up the value chain. In the decisive matter of official languages, Singapore retains Bahasa Melayu, Chinese and Tamil for good reason, including the need to preserve ethnic identity, political stability and social cohesion. Against the trend and tide of linguistic chauvinism sweeping across Asia and our region, we adopted English as a means to link the communities and serve as the main conduit to the world, to develop the Singapore we have today. Our one common language functions as a hyphen, engendering the growth of a shared identity, but enduringly Singaporean in content and thrust. Still in-progress, this identity is evident in the increasing numbers of people today who see themselves as Singaporeans.

When seen in its totality, our poetry in English reflects this larger, evolving vision, at times taking up specific moments and themes. Poets often anticipate developments, as they, too, can read trends. From the beginning, they came from every community. As English grew in importance, more wrote in this language, though there were and still are few Malay poets. Readership grew. As chief custodian of Singapore’s printed life and heritage, the National Library Board (NLB) is a major force in Singaporean society. Apart from providing an accessible network of libraries that makes available books and resources for the propagation of knowledge in disciplines essential to

modern life, NLB plays a key role in promoting Singapore literature through programmes such as “Read! Singapore”, the nationwide reading campaign, and the “Singapore Literary Pioneers” series of exhibitions on the lives and works of Singapore writers and poets, as well as the publication of quality books, *BiblioAsia* magazine and the creation of various archives to facilitate critical studies. NLB’s latest showcase, the exhibition “Poetry on Platforms” – and this accompanying publication, *SingaPoetry: An Anthology of Poems on Singapore* – presents a wide swath of our nation’s literary terrain to busy “in-transit” readers on the MRT on their daily commute to and from work, home and play.

“Poetry on Platforms” adds another avenue through which Singaporean works continue to find a wider audience. As every reader knows, poems vary in length, structure, technique, idiolect, purpose, motivation, subject and theme, and so on. Individually but especially together, these, among other things, can generate complexity. Poems can make uncommon demands on those who wish to enter, grasp and enjoy their interior landscape, their rhythms, their neatness of expression. Some poems need to be read and re-read, masticated, in order to reach their core, to take them in as fully as possible. Others are less layered, and accessible with much less time and effort.

Given the space, time, and place — in this instance, MRT platform doors — the choice of what to display is hedged by certain considerations. Contact time is limited due to the pressing crowds. Enroute, between destinations, our minds are caught up in various matters, hardly the ideal time to read a poem. We each have our way of reading. Even when the text yields itself with relative speed, allowing us a coherent grasp of its significance, some may wish to re-read the poem in the hope of uncovering more nuances. Hopefully, after we enter the carriages, the words and images of that poem continue to engage us.

While there is every reason to discuss and analyse this selection of poems, what follows is one reader’s response to a random sampling, a suggestion of the ripples poetry can generate as we read, as we think back and recall. The first is “Pencen” (p. 68) by Muhammad Ariff Ahmad. “Retirement” is a subject that figures fairly frequently in the news. Singaporeans are encouraged

to plan early. A new breed of gurus are eager to advise us on the most productive nest eggs to supplement our Central Provident Fund so that we can support our retirement years. At this point in my life, it is too late. But, fortunately for me, not the ephemeral enjoyment of recalling vivid images of the butterfly flitting from flower to flower in slow motion, as Muhammad Ariff writes in his poem.

Here, perhaps, we derive one of the main joys from these selected poems. They set our minds off on little journeys into nostalgia, reminders of where, when, how, with whom and through what we have travelled. Memory as life; a diary of essentials. And that feeling of time on the move, past to present, is articulated in Masuri S.N.’s “Bangun Negaraku” (p. 65). The subject is especially familiar to the older generation, it is part of their daily bread and earnest conversations and debates.

Perhaps this is an appropriate point to remind ourselves that poems can read us far more than we them. They connect with our life experiences and arch back into our memory banks to crucial issues of colonialism, nationalism and nation. The older generation felt and lived these periods as substance and energy, not concepts or ideas. A sense of history, of how the nation grew, what the people had to ask of and for themselves. And the traumas that shook us, from racial and religious riots to recessions. History, and the indignities we suffered need to be brought back to remind younger Singaporeans of the journey to the present. Masuri’s poem is clear: “Rise my Nation”. It means moving away from the colonialism we discarded and breaking “the white devil’s stranglehold”. Masuri played an important part in the formation of Angkatan Saterawan ’50 (Singapore Writers’ Movement ’50), whose driving force included the belief that art is an intrinsic part of the energies of society, which, at that time, meant being part of the national movement against foreign subjugation.

“Street” (“街变” on p.124) by 周燦 (Zhou Can) and “The Children of Robinson Road” by K.T.M. Iqbal (“ரோபின்சன் சாலைக் குழந்தைகள்” on p. 82) bring together both physical environment, and *inter alia*, some of the tradesmen and hawkers. In “Street”, the knife-sharpener who carried his bench on his shoulders and plied the streets with regularity meant old kitchen

knives, blunt scissors and *parangs* could be revived. Children gathered around the tradesman amid showers of sparks, more exciting than the tinker who merely soldered broken pots and pans. Old tools and utensils were easily repaired – no trip to Mustafa to buy new replacements. Such recollections are triggered and continue to expand, but only if you had the experience and images of their history.

Those who worked in the city will remember the North Bridge Road end of Hock Lam Street for its famous beef noodles. “Street” opens memory trails. A number of streets were famous for their specialties: Hokkien Street, Geylang Serai and the Beach Road satay stalls, Teochew porridge with 15 to 20 dishes, pickled small mud crabs and dried olives fried with garlic. Nostalgia as a feeling does not go out of date – it recalls the shapes, shadows and silhouettes encountered by a generation. Those who are young today will form their own nostalgic montages in years to come.

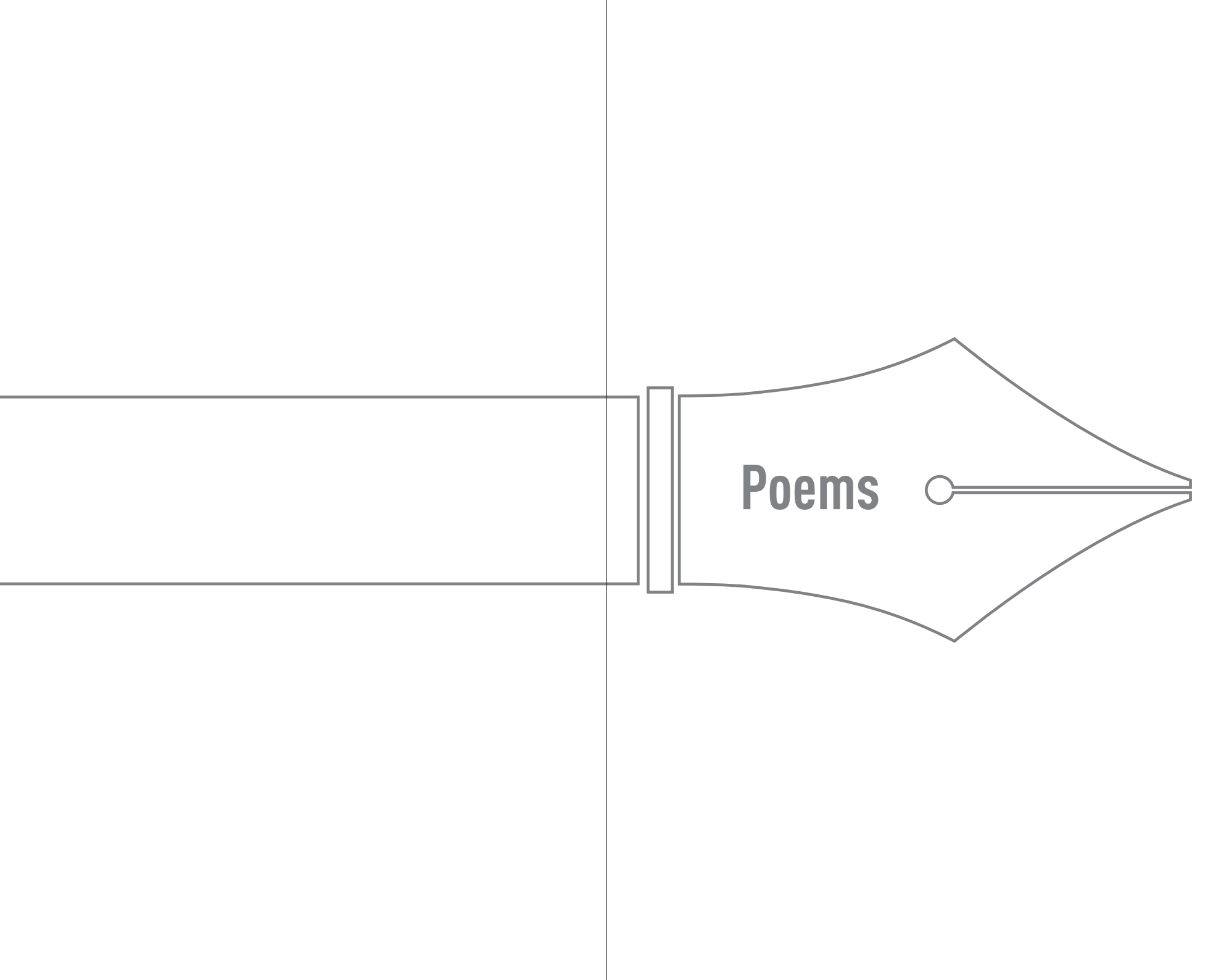
For Iqbal, the street in “The Children of Robinson Road” is a magic carpet. And because the poem is inscribed on a palm leaf, a traditional Indian writing material, it becomes a metaphor for recording what is past, or passing, or is to come. Life as journey. What interests me about Iqbal’s poem is the way it brings us back to the present, the way that it restores its importance. We may live in and with our memories, but the present is our daily, confronting reality to which we have to return. Secondly, change is seen as growth, exemplified by the children maturing and becoming unrecognisable to others, but not to the family. Change is inevitable; it is a law of survival, almost Darwinian in thinking, and applies equally to society and nation.

The poem, “Missed Connections: The One From the MRT” (p. 22), has special relevance to senior citizens who use public transport. While there will always be considerate younger commuters who will give up their seats willingly, many have developed a range of ploys to hog seats reserved for the old, infirm, pregnant and disabled. There is a stark honesty in the poem, which for me is the saving grace, as much as a final gesture of conscience. For me, what is sad in all this is that there is a general reluctance among Singaporeans to remind those who are unreasonable that they are being so.

By bringing these poems together in a public space, the NLB hopes that the hurried reader will turn into a meditative, contemplative one, able to return to the poems read in transit, and explore them further in rare moments of leisure and solitude. These poems touch almost every aspect of Singaporean life, and where they address a common experience, offer different perspectives that help enrich our understanding of life. It is hoped that the experience will lead some to explore poetry and see this literary form as evocative, able to stretch their sensibilities and in doing so play a more imaginative role in their lives.

Dr Edwin Thumboo
Emeritus Professor, Department of English Lang. & Lit.,
Faculty of Arts and Social Sciences
National University of Singapore
July 2015

* Richard Ong, “Rumba”, in Thumboo, E. (ed.) (1976). *The Second Tongue: An Anthology of Poetry from Malaysia and Singapore*. Singapore: Heinemann Educational Books [Asia], p. 175.

Poems

Autobiography

Alfian Sa'at

Like most of us, I can't remember how
I was separated from my first love.
(Did it die, did I break it, was it stolen
Or did it fly out through the open window?)
I didn't have radio-tuning parents
Who filled the house with music
Or instilled in me "a love of the cinema".
I never recalled my mother coming home
From the hairdresser's with a new hairdo
Or father teaching me fishing, or
Staying up to watch football on TV.
He did once bring a kite home but hung it
On my bedroom wall (he turned it into
A portrait, it wasn't his fault the wall
Never became more of a sky). Meanwhile
Cousins came for visits wearing braces

And chattering about comics, bicycle scars,
And camping out, ghost stories (don't tell
That one, tell the one where Daddy used
The torchlight and Mummy screamed and dropped
Her things and laughed like a hyena). We drank
Boiled water in the house, and sometimes
Waking from a nap I would wander the rooms
To find mother copying cross-stitch designs
From a book or father watching a subtitled
Chinese re-run. So I slept again, dreaming
Of playing toys away from the sunlight
That leaked in between hawk-eyed curtains
Gold-plating afternoon dust to shining pollen.
When I awoke I was twenty, being asked
If I had a happy childhood. Yes, the one
We all have: filled to the brim
With the love of absent things.

Tidal Train

Ann Ang

Down the broad fish-belly of the northwest,
the train cuts brightly: Khatib, then Kranji,
guttured with salt-rivers and mud; mangroves,
waving herds of elephant grass,
spiked with African tulip trees.
Other continents
banked against the tropical seabed sky.

A storm-drain, now the first glimpse of buildings
like thunder. Cranes, rusting zinc roofs,
factories, work that belongs
to someone else. The shadow of the train,
a new wall to unfinished scaffolding.

The builders board at the next stop,
un-slipper their feet and make a kampung
of cell-phones and voices.
The sun is bright through irrelevant windows.

Change Alley

Boey Kim Cheng

Alley of change utterly changed.
The name of the place names
the lost decades, the places and times
gone with our belongings, migrated
along the routes buried or closed
to the country of changelessness.

Many dark tunnels ago, a child rode
on his father's back through the trades of tongues,
the bazaar of puzzling scents and smells,
an underwater world of sailors
stale from the sea and travellers
drowned in dreams of home,

floating through its length skeined
with striplights and bare bulbs, the stalls
spilling over with imitation wares
for the unwary, watches, bags, gadgets and tapes;
in each recess he heard the conspiracies
of currencies, the marriage of foreign tongues
holding a key to worlds opening on worlds
for the wakening senses of the child.

But most it was the laughing boxes
secreting peals of ghostly glee
derisive and disembodied, which held
the mind, kept the child listening
and fathoming still through the years
as if the future was then foretold
before the alley's enchantment broke
in the dazzle of a weekend afternoon.

Later the grown man in loneliness
would return as evening snuffed out
the life of trade and the Sikh nightwatch
hailed from its silent depths a worn string bed.
Standing at its mouth he cast his stones
of questions to plumb the depths, to fetch
the echoes of consequence and distance
off all the alleys he had wandered.

It seemed he had come through the changes
unchanged, searching still the place
for signs leading home, or out of the streets
emptying into loss, whichever turn he took.
And while he waited the country flipped
the book of changes; streets lost their names,
the river forgot its source, soaring towers
policed the skies and before the answer
could come like the laugh heard changes ago

the alley packed its stalls and followed
the route to exile, its nomadic spirit
inhabiting now the country of the mind.
All is utterly changed, the map useless
for navigation in the lost city. Only an echo
remains, the man haunting and sniffing
where the alley had been, measuring
its absence till the spirit of place returns,
till a door yields at the end and he walks
out free, changed beyond all changes.

'Allo 'Allo

Felix Cheong

To an unhearing eye,
the man on a cell phone
is wired unto his own –

muttering at length
to a mute voice,
his medium's hand miming home a point –

he's at once absent and absurd.
disconnected as the insane and saints
who too hear a calling in their heads.

Missed Connections: The One From The MRT

Ian Chung

You were sitting in a Reserved seat, even
though our train carriage was completely empty,
so I decided to do so too.

My guilt made me
temporarily too
perturbed to ask:

Is your ankle sprained?
Or are you pregnant?

Are you judging me?
Do you even care?

Too soon, our train
reached a busy station
and filled up fast.

I stood up for an old blind man at the same
moment you stood up for a woman who was
indisputably pregnant, not fat.

Soul Bus

Gwee Li Sui

day after you left
the face next to mine
cannot be your face.
it has not sunk in
that words must be mute,
a ledge without birds,
on this journey home.

day after you left
it has not sunk in
and thoughts keep coming
that cannot rise to breathe.
i cup them up like fish
in their querying leaps
on this journey home.

My city, my canvas

Heng Siok Tian

How do I colour my city
with creatures busy in living?
Do I walk along as if on an errand
seeking a lotus pond afloat with enlightenment?
Do I go in search of orchid petals
to unfurl whorls for hybrid pollens?
Do I hurry along street plans and measure landuse
to draw lines and shapes for my canvas?

My city has no mountain ranges
to be unscrolled broadened brownness,
neither has she bushfires nor epic tragedies
but her sky can be
as dry and distant as a desert's.
My city has campaigns, policies and long-term planning,
has a reputation for drivenness
of a small country,
has shopping malls and more ...

Is my canvas
a surrealscape of
a slim city slowly coated with melting cheese
where there are clowns with broken legs,
jugglers balancing on shaky stakes,
children spinning on top of whales
growing up to be adults with briefcases
on top of flying clocks?

I want to hiss a snake out of a kettle,
drink it like coffee as the steam scatters,
that I may
frame with passing beatitude and mosaic wisdom,
my city, my canvas.

Postcards from Chinatown

Terence Heng

Racks of clothes along racks of clocks, as
if ticking away the fashion of the eras.
Fortune telling machine, I never
stepped on one before. Durian sign sale,
bicycle underneath no-bicycle sign.
Rusty trishaw parked outside renovated
lifts. And an old dental surgery somewhere
next to an older barber in the HDB.
Urn, three joss sticks burnt out sometime ago.

That was in the background where I walked,
background of the closed down emporium,
background of the foreign worker outside
an unopened shophouse. Background wet market,
background unanswered responses to the cajoling
from the hawkers in the background hawker centre.
Background, backstage.

Our performance dictates a different set of scripts.
Souvenir shops selling Chinese hats and fake
pigtailed stapled to the end.
Umbrellas for holding water.

Postcards of nothing that we really do.

simultaneous equations

Joshua Ip

*if a train sets off from joo koon at 8.21
and another train sets off from changi airport at 8.25
if the first train is traveling at 120 km/h
and the second train is traveling at 100 km/h
and the distance between changi and joo koon is 40km
- at what time will the trains pass each other?*

*if a kettle has a capacity of 3 litres and takes 2 minutes to boil
and a pot has a capacity of 2 litres and takes 3 minutes to boil
and a tap is pouring into the kettle at 100 ml / sec
and another tap is pouring into the pot at 150 ml / sec
- what time should joshua turn on the taps
for the kettle and pot to boil simultaneously?*

the working was already there in her head
and just needed to be written down,
two lines of differing gradient intersecting at a point
- collision, expanding water masses -
so she looked at the boy beside her
to see how he was coming along.

jotting down his final answer
before they called time
and all the pencils came down as one,
he heard rather than saw her
scratching the same shapes as him into her blank,
hands shaking, sharp release of breath.

at that time, what strange serendipity,
or mathematical design, he thought
for two people to arrive
simultaneously at the same answer

Beyond the Loge

Desmond Kon Zhicheng-Mingdé

The proscenium stage is awash with objects —
an upside-down piano, ottomans in batik,
coolies without faces, moments of erasure.

An ethnographer can't help but objectify
both the watching and what's being watched.
He paints the evening sun onto nose and cheeks.

Of the blue girl in plain cotton, dishcloth-white.
The blue girl has no shoes; her toes swollen
and twiddling like thumbs. She is sullen.

"This is the Museum of Life," she says.
"Maybe only of Time," he says, dipping brush
into water, shallow and clear against porcelain.

At closing time, the theatre is even quieter.
The fourth wall darkens; big crowds dissipate,
the traffic outside dissolving into silence.

4-D

Theophilus Kwek

Grandpa says hi when I come in,
but continues watching the numbers
that flicker on the screen
like grandchildren

four futures on his mind

Discursions (Eunos, Singapore)

Aaron Lee

On a train winding to the enclosure of the west
where they say everything must one day end,
the dubious sounds of the city crowd in each time
the doors open: shoes shuffle in, out, make no mind
of their misdeeds or of common grace, phones beep
while a girl thumbs the dark blue fringe of her shawl.
Your lips shape the name of the station stop just before
the doors decline your exit without so much as a qualm.
You glimpse the lights palpitate above the platform seats.
Now we pass fields where, in the ebb of evening, children
flee into that good night. What Love enacts such pictures
in a story written for our sake, discards the drafts
still unread and recalls them the very next day,
makes all our promises for a debt no one can pay?

coffee

Madeleine Lee

starbucks café society
caffeine-induced sobriety
he pouring 2% dairy
she poring over daily
baby with foamies
fluttering mummies
brain cells not working
state of sleepwalking
raggy shirt guy amuses
curses at today's news
the girls sit in clumps
discussing latest pumps
the college boy bows
with furrowed brow
reads physics text
tapping latest tracks
wireless connection drops
writer pauses on table top

Trees Are Only Temporary

Leong Liew Geok

The one and a half day weekend
Past, I can no longer place the familiar
Albizia; vanished without smoke, kaput.
Just like that, with half of Saturday,
All of Sunday, from my office window.

Monday says trees are only temporary.
Take that saga down the slope:
Three trunks shot from one spot.
No bleeding, no scars to mention;
Woodshavings mark a triple execution.

If trees could yell in decibels,
Drown the drone of saws
In final screeching falls,
We might be less careless
To cut and carry so efficiently.

There is no place for shooting splendours
In the fever of estates and shopping centres;
Cut to pieces, where have all the rugged gone?
Boles which leave no bloody stump,
But baldness flush to the ground?

Do not weep – crying's not in.
Do not sigh – time goes wasting by.
Screaming is unproductive,
For instant trees come
Quick from any nursery.

Trees are only temporary
In a flourishing garden city.

Evening

Alvin Pang

Nothing but a silence like still mountains,
distilled from a day full of nothing but sun
and hard bustle. Trees, blooming like fountains
of calm, water the pavement with shade. On
every street, a mute choreography
of lamps shake off darkness, putting on light.
Nothing but stillness, and the whispered, shy
conversation of leaves into the night.

Allow yourself this moment, this brief space
of hours. Taste evening in its difference,
its newness: the clean wash of a bright place;
isles of quiet. Thankful for the absence
of day, you take in skyline, the landscape
of relief, cool thoughts, feelings of escape.

Xin Nian

Daren Shiau

she wore a *cheongsam* this year
to please my relatives:
we thought it would be the collar
(too modern) but it was the colour
(too dark) and the length (too short)
at my uncle's i apologised as we sat
in the corner
biting melon seeds,
 extracting slivers
next year I will shop with her;
give her my comments on design
try to second-guess tradition

Making Harmony

Kirpal Singh

he sits and drinks his coffee, black, no sugar
the other guy sits and drinks his tea, white, one sugar:
no dialogue between them save the sips
coffee/tea, tea/coffee, coffee/tea, tea/coffee...
i watch from a distance, safe with my coke
realise that drinks alone don't solve problems
maybe these words, these realisations might...
who knows what our next drinks might be
when harmony across gaps prevails through rhyme
and in time makes possible living peacefully.

Keeping Time

Colin Tan

When will this class end?
I feel

minutes
until the hour
clicking
ticking by
like
the grasshopper in
the matchbox
we caught yesterday
while
skipping through the field
after school

Snack

Paul Tan

outside on the ledge
the *krupuk* sleeps
on the weave
of a basket
in the sun

mother then
collects them
piece by piece
slides 'em into hot oil
they wake, warp noisily

Reading Wordsworth

Eddie Tay

I cannot wander lonely as a cloud;
on weekends, shopping malls are crowded,
and cabs are throbbing in heat.
Though schoolchildren revere
your sheepfolds, hills, summer air,
there are no daffodils dancing here.
Your nature does not pervade,
shaping neither frangipani
nor blood-heavy bougainvillea.

Rooted in pavement under a tropical sun,
trees and lampposts stand in line
by the road. Your words are fiction
glancing off my page. Consequently,
my heart does not leap up when I behold
a rainbow in the sky, but feels out of recesses
between brick and mortar, awaiting fresh strings
of vowels, thread-ends of a new vision.

Singapore Night Song

Simon Tay

Where no owl cries its kill above city blocks
and the moon does not dominate
a night landscape
stars are as bright as street lights allow.

Headlamps and metal colours,
horns and exhausts, car bumpers:
The traffic is the only other animal awake.

Walk past the Merlion,
spotlighted to an edifice
feel beneath shoes, sidewalk trees shrug
off cement with roots,
and outside the concert hall,
where no concert is being staged,
hear the american top ten
spill from a walkman.

You know, nearby, people
relish a bite of satay
and maybe a walk after,
that the sun over telephone wires
and sparrows with their gutter songs
will eventually come;
but neither horizons nor thrushes.

If you cannot learn to love
(yes love) this city
you have no other.

Independence (for the gifted child)

Teng Qian Xi

There is this Chinese immortal who rides a donkey
facing backwards, the poem says. There was some moral
about reflecting on what is past
but what you think is that no matter who portrays him
he will always ride a thousand miles each day
carelessly, immune to the horizon,
and wish you could face the wind like that.
You feel more like the Lady of Sorrows
in a movie you once saw –
bowed under a wire halo
as you are launched into open seas
with your face turned always towards the shore.

Temasek

Edwin Thumboo

Deprived of you, history and sense
Turn quicksilver. In my grieving side
Grammars of living break their tense,
Diminish tact, impatience, pride,

Other contraries of soft power
That override or humble fact, debate,
The sea's recession or the faded flower.
I wonder if, again, old fashioned Fate,

Jealously ruminates in secret, rides
Us creatures who celebrate or rue.
I am bare. Unknowing, the world derides
My acts, my silences...deprived of you.

Cavenagh Bridge

Toh Hsien Min

Crossing Cavenagh Bridge, I sometimes see
before the cold stare of an SLR
a couple in their wedding finery
posing to show how overjoyed they are.
If how their lives have brought them at this time
to this place for this purpose can be taken
as steelcast evidence of the sublime,
how can this picture-perfect faith be shaken?
I find it hard to say. Here, years ago
we didn't say a word, though I could tell
you couldn't hold it in. How could I know
there would be stronger feelings yet to quell?
You missed me even though you met me here.
Our lives are ever crossed, though far or near.

A Big Pile of Bak Chor Mee

After W. B. Yeats' "The Lake Isle of Innisfree"

Tse Hao Guang

I will arise and go now, and eat my bak chor mee,
And a big chili crab meal, all served with extra buns:
Nine chwee kuehs will I have there, with space for my bubble tea;
And live alone on my ghee-soaked naan.

And I'll slurp xiao long bao there, its zhup comes dripping slow,
Dripping from the folds of the dumpling to where my gullet gapes;
There otak dares to travel, and laksa loves to flow,
And ayam penyet cannot escape.

I will arise and go now, for I am sabei suay,
I hear old hawkers shouting their orders at my door;
While I stare at this chow mein, this fortune cookie tray,
I hear them in the fresh bak chor.

Verses on Bukit Chandu¹

Eric Tinsay Valles

The sun gilds words on a slab
As if lifted from the Koran
Recited to dark-skinned soldiers,
Fallen in war against beastly invaders.
I soak in the light
And take a picture of the slab home.

Outnumbered and outgunned,
Those soldiers raised fists to shield
This Opium Hill from invasion.
Could there have been a miracle
If they had fought in verse,
Calling forth sky fire to devour their enemies?

Outshone by shock-and-awe exhibits,
Thumboo's words² on the slab are a sideshow.
Busloads of tourists snap photos
Of statues, paintings, everything else:
The ephemera of unversified life,
Dead and rubbery in texture.

When my mind's a barren hill, I stare at
Those words on a slab and the sun returns
To tend blooms in my garden.
Hope runs deep, planted by Regiment C;
One must bleed to die or write on this hill;
Versifying truth brings peace.

¹ "Opium Hill" in Malay, the site of bloody battle between a Malay regiment (codenamed "C") and the invading Japanese army. This poem won 1st place in the Hidden Skyline competition of the British Council's Writing the City project in 2011.

² Edwin Thumboo, Singapore's unofficial poet laureate, whose poem excerpt about Regiment C is displayed in front of a museum, Reflections at Bukit Chandu, at the battle site.

First Home

Cyril Wong

I wake up in the place where I used to live.
A kitchen table emerges quietly, blatantly

dreamlike, watched by dazed, closed-mouthed cupboards
and chairs with arms tied behind their backs.

On the floor, no one watches a pair of clogs
lean toward each other; kiss redly.

This sofa where I spend afternoons
waiting for my parents to come back from work,

reading in bed, or sitting at the table,
as grandpa meditates over a glass of Guinness,

a single egg-yolk rising and falling within it
like the sun in viscous night,

the present swimming right through me.

I am a child again standing at this balcony,
succumbing to a solitude I knew then how to love,

a row of potted plants humming to a day's luminosity,
while those clouds are the vast sails of ships

billowing with the future's
unstoppable gale.

Landowner's Wife to Building Contractor

(a conversation in Singlish)

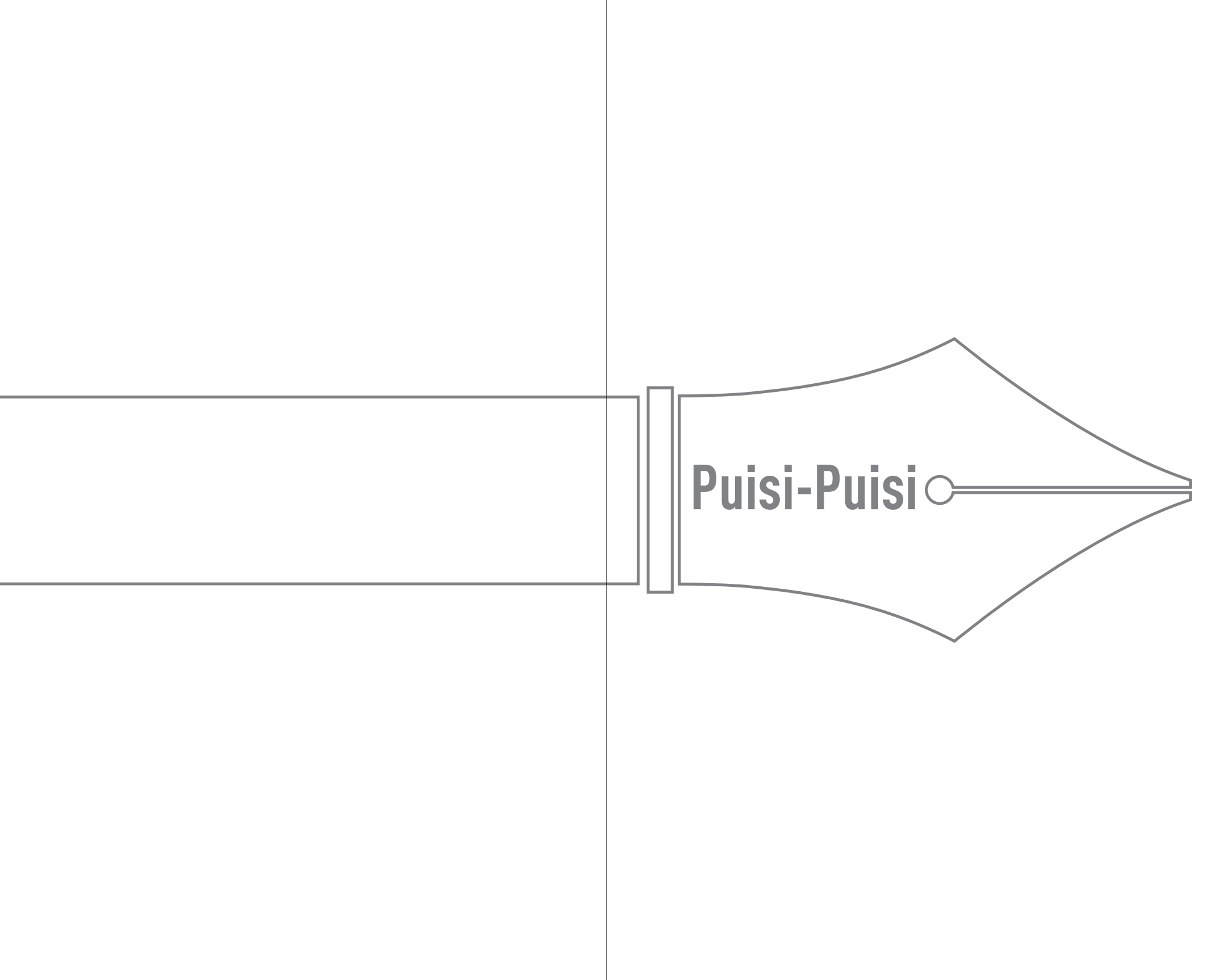
Angeline Yap

Why like that?
A shrug. Like that is like that lor.
Hor? Like that ha?

His face is loud with thought.
What? You think I so free ah?
For nothing want to find trouble is it?

How can! Like this one, I very kek sim you know —
can change or not?
Resigned — change, change lor, or else how?

She, balancing on espadrilles,
Well versed in Chablis and in Chardonnay,
Adjusts shades, looks pleased to have gotten her way.
He, grimy, balancing chisel and handphone,
More acquainted with Tiger beer and ABC stout,
Could probably find a use for the word "punctilious",
Settles for mumbling the simple "why so neow!" instead.

Puisi-Puisi ○

Mencari Seorang Pemimpin?

Abdul Ghani Hamid

Adakah anda mencari seorang pemimpin
atau anda memerlukan kepimpinan ?
Laluilah jalan-jalan di Joo Chiat
makan prata di kedai mama,
kemudian, berbual dengan nyonya di gerai buah-buahan
berikan senyum kepada penjual ubat tradisional
dan mengangguk seketika kepada wanita penjual kain
yang sedang membantu temannya memegang permaidani
berhenti seketika dekat dengan tingkat-tingkat kaca
mempamerkan bentuk cincin yang terkini,
kemudian bersiar-siar sepanjang kaki lima,
sekeping prata lagi dan secangkir teh tarik.
Mendengar berita dunia terkini
kemasyarakatan, perdagangan, politik, sukan dll
pada hujung merangkul perjalanan.
Mencari seorang pemimpin?
Ia mungkin anda sendiri.

Betapapun Gerakcepat Kehidupan Akan Kususuri Landasan Ini

Ahmad Mohd Tahir

i.
bak gerabak gerak-cepat –
arif dengan laluan nan ditentukan
tepat jadual-aturan sonder kemungkiran
meninggalkan platform
demi platform.

kehidupan memacu kita pasti
menuju terminal usia
memuatkan pengalaman
demi pengalaman.

ii.
merempuh gelap hitam terowong waktu,
bak gerabak gerak-cepat –
landasan keyakinan menghalakan kita
menobros impian & harapan
sedang kekinian sesekali hilang
dalam ingatan merebut pemburuan
& pengertian
tercicir
satu
demi
satu.

kita sempat untuk bersua-bersapa cuma,
dibatasi pintu-waktu ketentuan sendiri;
& untuk tidak berharap pada sesiapa;
kita menyusuri tujuan & pemilihan
diheret eskalator kemungkinan.

Main Bahasa

Asmin

bermula dengan a
berakhir dengan u
jangan kau tanya
aku tidak tahu

kau tanya tidak tahu
kau tanya tidak tahu
kau tanya tidak tahu
kau tanya tidak tahu
kau tanya tahu
dan tahu

dan kau tanya ...apanya yang tahu
aku tidak tahu
kerana aku hanya disuruh bilang tahu.

bermula dengan alif
berakhir dengan nya
dan lagi kau tanya
di tengah tengahnya apa
aku tidak tahu
kerana tadinya tiada siapa yang beri tahu
dan kini aku mahu tahu.

yang belajar ya belajar
yang tidak ya tidak
yang kurang ajar ya kurang ajar
yang tidak ya tidak
yang mahu belajar ya belajar
yang tidak ya tidak
yang kurang ajar ya diajar

yang tidak ... ya sudah
tidak apa-apa.
lalu kita canang perenang:

ke arah penyempurnaan bahasa baku:

apa yang baku
bahasanya atau orangnya
sifatnya atau sikapnya
rajanya atau kerajaannya.

yang baku itu nahu
yang biru itu rindu
yang baku itu ejaan
yang seru itu setan
yang baku itu istilah
yang beku itu isterilah
yang baku itu sebutan
yang ragu itu gohed gostan
yang baku itu kamus
yang beku itu manusia yang sudah lopus.

kita sekadar main
dari buyut luyut kita main
dari datuk nenek neng neng pung dengan makjud
dari emak bapak celup bah dengan yakjud
si badut bikin ribut
si gendut bikin kalut
si carut bikin cerut
jadi apa salahnya
kita terus main
kerana telah sekian lama kena main
oleh cukung-cukung yang pandai main

yang cina kaya bukan main
yang india sikit-sikit licik main
yang putih pandai buat orang lain main
yang mendatang pandai cari peluang main
yang Melayu termangu-mangu bila boleh main.

maruah kita punya
keagungan orang lain
bahasa kita punya
munsyi orang lain
ilmu kita punya
ilmuwan orang lain
fakulti kita punya
profesor orang lain
tanah kita punya
tuan orang lain
bendang kita punya
padi dan tuai orang lain
perkampungan kita punya
penghulu orang lain
badan kita punya
perbadanan orang lain
budaya kita punya
pembudayaan orang lain
masakan kita punya
yang kaya orang lain
benda kita punya
fungsi orang lain
isteri kita punya
bin dan binti anak orang lain
agama anutan kita

tuhan orang lain
 kitab kita punya
 pengajaran disita orang lain
 pemimpin kita punya
 kepimpinan orang lain
 dan akhirnya
 jadilah kita pengemis di pesta main.

dan anak cucu kita lena main dengan lagu ini:

a	panggillah aku
b	antara baku dan beku
c	berbarislah cucu
d	berbaringlah dungu
e	ketika geli
f	tak peduli fakulti
g	tak ada gigi
h	hutang dan lari
i	lawan you
j	juragan Melayu
k	kitalah kaku
l	lama menunggu
m	masih merindu & menunggu
n	nona & noni
o	opah & opih
p	pasang satu lagi
q	tak kenal kualiti
r	tak kenal rasionaliti

s	suar sana suar sini
t	takut mati
u	tak penting universiti
w	wa cayalu
x	bukan abjad Melayu ... sudah lama mati
y	yang itu yang ini
z	zzzzz tidur melulu.

di bilang pandai ya tidak
 di bilang dungu ya tidak
 di bilang rinai ya tidak
 di bilang mangu ya tidak

dan ini seloka baku :

yang dungu tak mahu baku
 yang sombong kata baku itu aku
 yang politis gratis ini dan itu
 yang kritis tiada yang baku
 yang sinis amendanya yang baku
 yang tak mahu katanya baku itu beku
 yang wira wiru katanya tunggu dulu
 yang sudah baku katanya mereka tiru aku
 yang sudah beku katanya itu tidak perlu
 yang namanya guru ada yang tidak mahu tahu
 pusing-pusing kepala gajinya juga sakgitu
 yang si ayah ibu mencemuh melulu
 tidak mahu tahu bahasa nan jitu
 dulu sekolah tidak pernah begitu
 kerja tidak pernah pakai bahasa baku.

itu yang begitu
ini yang begini
kalau macam itu
cuba dengar ini :

bahasa menjunjung budaya
mari bangsa ku mari saudara
kita gunakan bahasa ibunda
sebagai lidah penggugat rasa
cinta bahasa cinta budaya

demi cinta kepada budaya
kita penatar bahasa ibunda
bahasa maju budaya jaya
maruah bangsa terpelihara

**CINTAILAH BAHASA IBUNDA
CINTAILAH BUDAYA PUSAKA
BAHASA YANG MENJUNJUNG BUDAYA
BUDAYA NILAI MARUAH BANGSA.**

Di Tengah Alam

Hadijah Rahmat

Aku mesti susur semua pantai, teluk dan lembah
meredah rimba Afrika dan Sahara
memanjat Everest dan Himalaya, menerjuni Niagara
lalu merenangi Sungai Nil dan Lautan Pasifik
menyelam ke dasar laut Filipina
kemudian terbang ke angkasa melingkari cakerawala
untuk melihat dunia dan isinya.

Bagaimana manusia seperti aku
dari bangsa kerdil di tengah negara kecil
mampu meneroka dan menimba segala
alam amat luas, dalam dan tingginya
menilai kebesaran Tuhan dengan kekecilanku?

Mungkin aku menjadi butiran debu
yang menempati alam dan kehidupan, mengelabui pandangan
atau aku seperti seekor serangga
yang tiba-tiba ditelan sang katak
alam rimba terus membisu, terus tidak tahu
ia pernah hidup dan sebahagian darinya.

Bagaimana dan bila
manusia seperti aku dari bangsa kerdil
di tengah negara kecil
akan lebih bererti dan disedari di peta dunia
dapat mengukir sebuah bekas di jalanan sejarah
menggantung sebutir kejora di dada cakerawala
sambil mengecap keredaan Allah!

Siput

Isa Kamari

Melihat siput
aku bertanya pada diri
dapatkah sungai waktu
kutahan dengan hati.

kerana kegagalan
adalah arus ganas
yang menghakis tebing iman

melihat siput
yang berjuang dalam hujan
aku jadi malu
pada rahmat Tuhan

melihat siput
yang berdegil
manusiaku menjadi kerdil
sukmaku bertukar menjadi kerikil

melihat siput
yang jatuh lalu hanyut
aku jadi penangis
dalam gerimis
yang menghiris

mengenang siput
aku belajar
jadi pemurah

Akar

Johar Buang

di bawah lampu suram kota raya itu seorang penjaja lelaki tua
menambat tubuh tergigil dalam hujan. dia terjaga oleh gemuruh
langit, pohon-pohon bergoyang, ranting-ranting daunan patah,
unggas ketakutan. dia termangu oleh ribut & kabut, oleh derap
ribuan kasut merentas hitam jalan aspal. dia seperti melontarkan
sesuatu ke hari jauh dan mengenang entah apa.

di tengah pacuan kota raya ini segalanya simpang-siur,
bagai kenderaan-kenderaan mabuk gelisah, terperangkap
di lorong-lorong pengap. tak ada perbani di ufuk
batu-batu bangunan itu, terapung hanya duka
& sengsara maghrib, hanya kabut memutarjam kehidupan
dan turunnya hujan ini menghukum lakonan anak peribumi
bagai pemakan buah khuldi gugur dari taman silam,
pesona oleh kemanisan, akhirnya mencemarkan tubuh,
menggonggong sisa-sisa korban!

dia pun mengemaskan bungkus, sekadar tersimpan
akar kayu kini nilainya telah tiada, nampak pusam &
purba. akar kayu disadaikan di persilaan kaki lima
buat dijualkan kepada penghuni kota sebagai ubat atau
menemukan diri yang terpisah dari alam buana,
demi panah dipatahkan oleh raksasa, demi kijang
yang tak dapat diburu lagi.

akar kayu telah kehilangan alamnya dan hari ini
tatkala hujan maghrib, dia pun mengangkat bungkus
meraba jalan pulang.

Tak Dia Tak Kita

Juffri Supa'at

Tak dia tak kita
Masing-masing ingin berjaya

Tak dia tak kita
Pokoknya kita harus
sama-sama berlumba.

Tak dia tak kita
keinginan kita tiada bezanya.

Tak dia tak kita
Adakah kita ke tujuan yang sama?

Bangun Negaraku

Masuri S.N.

Bangun negaraku
Dari peluh anak bumimu membanjiri dadamu
Usaha setuju menuju satu waktu
Untuk waktu berakhir satu waktu.

Diselubung seluruh selimut udara yang meliputi
Luap semangat ruap hangat napas anak bumimu,
Satu kalbu tak karena warna dinilai tentu
Karena satu dari segala dari satu.

Begitu keutuhan mampu meramas petaka palsu
Desak derita seabad sekali hendak kami buru,
Begitu halangan tiap langkah memijak debu
Berkeliaran hama usang mencari mangsa baru.

Gegaran sekali ini adalah segagah Badang
Meremuk yang melintang merapuh tulang belulang,
Pembancuhan segala warna buat satu warna terang
Penguburan segala warna buat lahir satu gemilang.

Bangun negaraku;
Dari lilitan setan putih mencubit segala kasih,
Kita asah segala kasih mengatasi sisa selisih
Kita mulai satu harapan dengan satu ukiran bersih;
Bersih putih bersih kasih tiap hari yang pernah bersedih
Hidup kita bukan lagi sisih-menyisih.

Stop at Two

Megadona

Doktor Ramanathan
yang baik budi
sering bertanya berapa putera puteri
setiap kali kami bersua bicara
ketika menghantar bayi
ke kliniknya.

Poster dan slogan
Stop at Two
di muka pintu
tidak cocok untuk bangsa kamu
kalau mampu apa salahnya
tiga,
lima atau sepuluh?

Tidakkah nabi anda pernah bersabda:
Baginda berasa bangga melihat umatnya ribuan juta.

Kaulah semua doktor kita seperti dia
yang tidak mudah subahat akan pegangan firaun
alangkah nikmatnya puncak senggama
di ranjang tidur bersama isteri
tanpa gangguan topi perancis
tanpa i.u.d.
tanpa memandulkan diri
tanpa pil perancang keluarga
yang akibatnya
janin terlunta menjadi korban di rahim bonda!

Singapura

Mohamed Latiff Mohamed

Kutanya Tuhanmu ianya adalah kepantasan
Dan perlumbaan
Kulihat pipimu rambutmu, Bibirmu. Susumu.
Nafasmu ku lihat semuanya
Lalu aku memekik:

Tuhan!
Singapuraku
Ada bianglala yang pecah
Ada rindu yang basah
Ada doa yang pasrah
Ada luka tanpa darah
Ada genta yang terlalu purba
Ada mahkota yang kehilangan cahaya
Ada wali kecundang mimpinya
Singapuraku!
Di mana rindumu
Di mana sayangmu
Di mana kasihmu?

Pencen

Muhammad Ariff Ahmad (MAS)

Akhirnya
aku pun pencen
seperti teman-teman lain pencen...

Cuma pencen teman-teman
pencen relax A – relax mutlak
sedangkan pencenku
pencen relax B – relax bergerak...

rutinanya sahaja berhenti
tugasnya silih berganti
selesai yang satu
datang pula yang baru.

Relax A bebas dari tekanan
Relax B menempa pengalaman
bak rerama menjelajahi taman
dari kuntum ke kuntum berterbangan
mendapatkan madu yang segar nyaman...

Pencenmu..
Pencen yang mana satu?

Pasak Temasek

Noor Hasnah Adam

Binatang itu memang perkasa
Tangkas lakunya putih dadanya
Andai itu petanda yang mengaburi mata
Mahkota tenggelam bersama kuasa

Tanah dipasak tiang dipacak
Kota meriah istana berseri
Namun aman tak semestinya damai di hati
Hasad berkocak zikir berontak

Gelora laut menjadi teman tapi musuh
Membawa rezeki membawa mati
Namun kota Temasek ini tetap bertahan dan berdiri
Biar lautnya merah todak menyerang
Biar gegak gempita seteru menghadang
Biar rajanya lari lintang pukang!

Bukankah itu semua tanda dan petanda
Bahawa bumi Temasek takkan pernah merestui
Pemeriksaan dan pencabulan
Namun merelakan perpaduan
Dalam bingkai kehidupan hari ini
Dan mengizinkan sentuhan
Yang terbit dari satu suara harmoni

Biar beratus tahun berlalu
Binatang itu tak pernah beradu
Pasak itu hanya membisu
Istana itu telah lama tak berlampu
Dan pulau ini masih dara bersemu...

Kotaku

Noor S. I.

Betapa terjangkau nafas ini
melewati sebatang jalan
sayap likunya mengepak seni
bergantungan serba kemungkinan
jari-jemari orang-orang di sini
mengira untung ruginya perniagaan.

Betapa dunia yang kerap
bergayutan senandung budiman
di sini kotaku mengembang sayap
buat anak-anak menyambung pelajaran.

Di hujung nafas yang menghimbau itu
aku lintasi bangunan ini
dalam keramahan lorong yang berliku
seorang kakek kutemui
bersasau jalan meyelusuri tempat mengadu
justeru anak-anak tidak ambil peduli.

Kotaku dan duniaku di sini
keramahan lorongnya bagai terperi.

Pagar

Rasiah Halil

Kalau kita dirikan pelbagai pagar
berdawai, berelektrik, melilit sekitar
akankah kawasan-kawasan itu berkampung
menghidupi kita, haiwan, serangga, pohon,
atau sekadar tembok-tembok angkuh
terpisah, memisah, berkepong,
sedang kehidupan semakin menjalar
keterasingan kian memacaki tunjangan akar.

Tidak akan selamanya merimbun
taman-taman di kawasan berpagar
pengap dikawal luar biasa
tanpa secukupnya sinar ihsan
air kepedulian
tanah muhibah
kemaafaan dari baja & karbon dioksida
sekadar fotosintesis buatan
bakal membunuh penghuni & alam.

Biarlah pagar-pagar itu belajar melindungi
hujan racun & anasir liar
menyantuni kehidupan berkampung
jangan sampai makan padi
jangan seperti si daun keladi
atau enau melepaskan pucuk sendiri-sendiri
giat membangunkan daerah
demi segelintir cuma.

Kadangkala ada pagar seperti jentolak
memugar & menghakis
tanah-tanah pesisir.

Kita Harus Melihat

Rohman Munasip

Di kota megah ini
nafas masih bisa lepas
meskipun mendung hitam
bergenang di bumbungnya
dan di sini
penghuninya adalah pemburu
waktu yang tercatu
kerana masa itu emas
setiap langkah mesti deras
ia adalah perhitungan
ia adalah perlumbaan
ia adalah persaingan

Di kota megah ini
kesabaran hanya rumah usang
yang tidak bisa lagi bertahan
di sini harus terima kenyataan
kehidupan adalah mentari
yang terbit pagi
dan terbenam di senja hari
yang perlu ada di sini
keyakinan dan kebijaksanaan
untuk terus berlari

Bagaimanapun
kita harus melihat
dengan matahati
bahawa keyakinan
dan kebijaksanaan
adalah perasaan
dan fikiran
sesungguhnya gunung kasih
Tuhan pada hamba-Nya

Malang, Senda & Citra

Sa'eda Buang

Jika kutahu air di hulu 'kan pasang
tidak kutojah deburan kencang
jika kutahu air di hilir 'kan surut
tidak kususur berlarut-larut
jika kutahu waktu 'kan hilang
tidak kulalai berangan-angan
jika kutahu tingginya keinginan
tidak kuukur dengan ranting tulang
jika kutahu ...
Aduhai, Lebai Malang!
Ke hulu lepas, ke hilir kalas!
Malang Lebai Malang memanjang
kesalnya
tradisi ini diulang-ulang
bagi yang memperkecil konsep masa
bagi yang fakir mengukur tenaga & prasarana
bagi yang alpa mentaakul cita & 'raga
lalu langkah salah semua kerna strategi tidak punya
bagi yang rakus menghitung laba
itukah inti semangat modenisasi & inovasi
atau tingkah membuta tuli?
Malang bukan malang pusaka
ampuh tidaknya bayangan citra
jika putih kata diri, putihlah bangsa
jika hitam kata diri, hitamlah budaya
jika nyah kata diri, hilanglah petaka

di lapik-lapik zaman, menunggu kealpaan dan kedunguan
lalu bentan semula
Kini 7 keturunan 7 lapis makrifat
Malang Lebai bukannya senda
renunglah budi, budaya dan agama
agar ihsan pada sesama
menitik air pada yang kalis
hingga lekuk berpancaguna
bukan meremeh kedunguan kita
yang gigih mengutip bertih di pasir kaca

Ke Mana Kita?

Suratman Markasan

Aku berdiri kaku. Kehilangan teman
ditelan hutan-hutan konkrit
mulut tangan menghulur ramah
hati otaknya mengheret mencekik leherku

lalu lintas kian desak-mendesak-desak
udara bertuba kian sekat-menyekat-sekat
kencang menghambat nafasku nafasmu
nafas anak cucuku dan
mereka yang bernafas.

aku tak bisa berjalan lagi
aku harus berlari. Berlari terus
sampai bila aku tak pasti

kembali berdoa aku tak punya masa
bersabar selalu. Itu kerja sia-sia
berdiam diri atau menyerah
ditelan hutan konkrit atau kaku
dicekik udara bertuba
itu paling aku benci.

lalu apa lagi?
hanya satu: satu hidup satu mati
musnahkan hutan konkrit dan
apa saja yang menghambat mencekik
itu saja yang tinggal
itu saja yang tinggal.

Di Tengah-Tengah Denyutan Kotaku

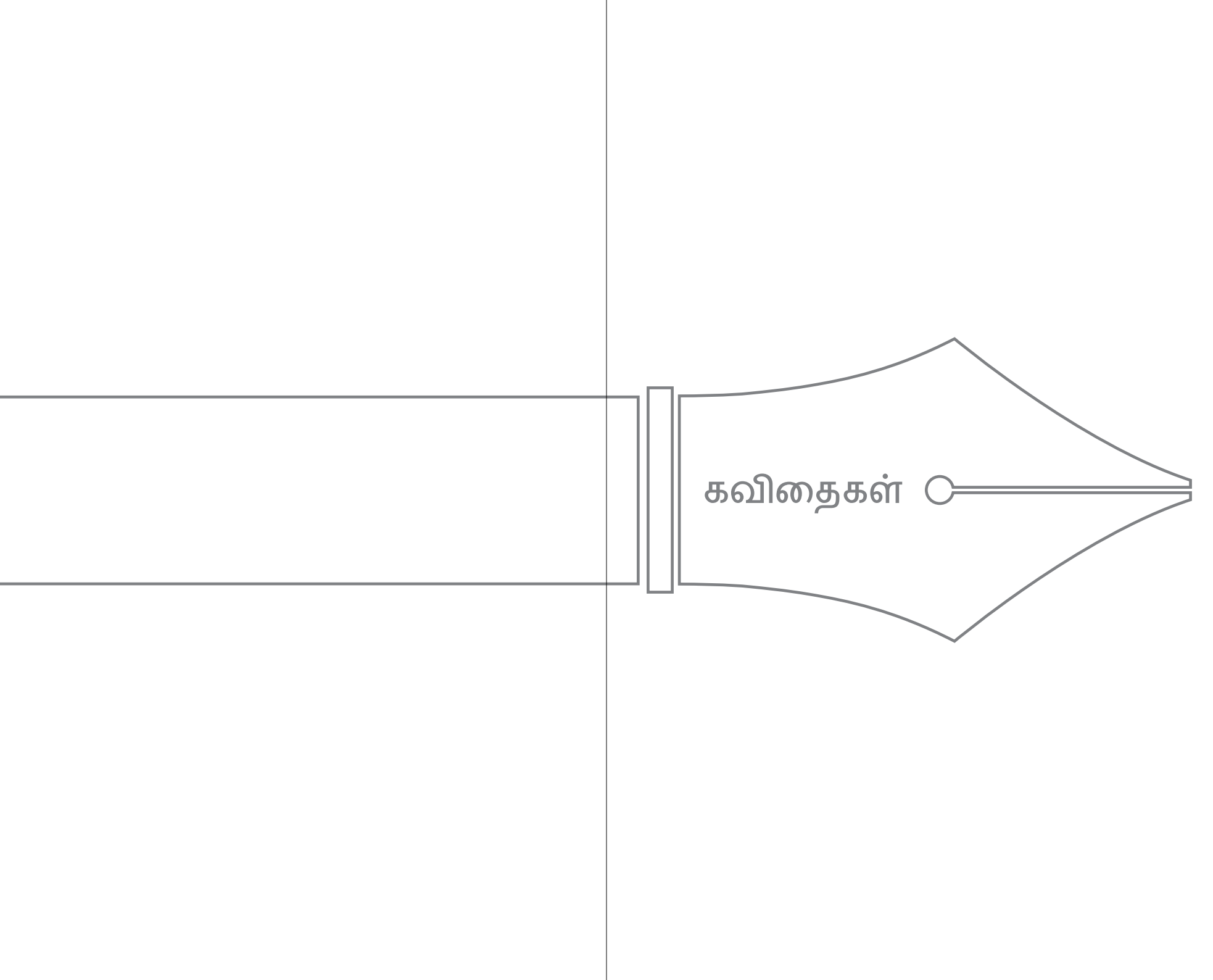
Suraidi Sipan

Di tengah-tengah denyutan kotaku ini
aku berdiri sendiri
lewat kehidupan yang keras.

Di tengah-tengah denyutan kotaku ini
kubunuh kepasrahanku dari kekecewaan masa silam
kurebut pengalaman dari pergelutan
yang penuh kegetiran.

Kotaku yang megah
tidak sekali melemparkan simpati
ketika aku berdiri di pinggir jalan
dengan luka terenggam di tangan.

Di tengah-tengah denyutan kotaku ini
aku akan terus berdiri sendiri
mendakap hari muka dengan pasti.

ஃபேபர் மலைச் சாரலிலே

அமலதாசன்

ஃபேபர்மலைச் சாரலிலே

காதலென்னும் கணைதொடுத்தேன்

தேவமகள் ஓடிவந்தாள்

தேனிலவாய் உருவெடுத்தே!

மேகமென்னும் துகில்இழந்த

மெல்லியலாள் தோள் அணைத்தேன்

மாமன்மகள் போல்எனது

மார்பில்ஒளி முகம்புதைத்தாள்!

அகமகிழ்ந்தே வான்மதியாள்

அரும்பிதழில் தேன்குடித்தேன்

புகழ்மலிந்த பெருங்குடியில்

புலவனாக எனைவடித்தாள்!

தாரகைகள் இந்நிலையைத்

தாங்கிடாமல் முணுமுணுத்தார்

பாரிதனில் யார்நிலைப்பார்

பரிதியாக நான்எழுந்தால்!

தேன்சுரக்கும் மலர்களிலே

தெய்வமணம் கமழ்ந்திருக்கும்

நான்வணங்கும் தாயருளால்

நல்வினைகள் நிகழ்ந்திருக்கும்!

மனமே மாறும்

மா. அன்பழகன்

கையொன்று தானெனினும், கையுரசும் ஆண்பெண்ணில்

தையொன்றில் தான்மயங்கும்; தீர்மானி - மையொத்

தொரியான் பழச்சுவை தோற்கடிக்கும், நாற்றம்

தெரிந்தார் தெரிவார் மனம்.

ரோபின்சன் சாலைக் குழந்தைகள்

க.து.மு. இக்பால்

இது வீதி அல்ல
கடந்த காலத்திற்கு என்னைக் கடத்தும்
மந்திரக் கம்பளம்

என் பழைய நினைவுகளைப்
பதிந்து வைத்திருக்கும் ஓலை

இதில் ஓடிய வாகனங்களும்
அவற்றில் சவாரி செய்த பலரும்
தங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தை முடித்து
நீண்ட காலம் ஆகிவிட்டது

ரோபின்சன் சாலைக் குழந்தைகளான
சின்னஞ்சிறு கட்டடங்கள் எங்களைப்போல்
வளர்ந்து பெரியவர்களாகி விட்டார்கள்
அடையாளம் தெரியாதபடி

இதே வழியாக என்னுடன் வேலைக்கு வரும்
‘மூர்த்தியின் சிரிப்பும் பேச்சும் அடங்கிப்
பல ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன

‘எத்தனை மாறுதல்கள், எத்தனை இழப்புகள்
அந்நாள் சிங்கப்பூரை எப்போது காணப் போகிறோம்?”
என வருந்திய போது
அறிமுகமான குரல் கேட்டுத் திரும்பினேன்

பழைய சிங்கப்பூரை மீண்டும் கண்ணெதிரே
காண்பதுபோல் இருந்தது

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் பழகிப் பிரிந்த
நண்பர் நின்று கொண்டிருந்தார்

‘கேட்டி & பேட்மன் நிறுவனத்தில் 1954-1957 ஆண்டுகளில்
என்னுடன் பணியாற்றியவர்

துறைமுக நாடு

ஐ. உலகநாதன்

வரும்பகை வெல்வோம் என்னும்
வரலாற்றின் விளக்கம் போலே
பெருவிரல் நீட்டிக் கையைப்
பேசாமல் மடக்கிக் காட்டும்
கரைவரிப் படமாய்த் தோன்றி
கண்களைக் கவரும் சிங்கைத்
துறைமுக நாட்டைக் காட்டத்
தொடங்கினேன், தொடர்கின்றேனே!

அலைகடல் கரையீ றாமல்
அடக்கிடும் கலங்கள் தோறும்
மலையெனப் பொருட்கள் சேரும்
வரவுக்கு மேலும் மீறும்
உலகெலாம் பண்ட மாற்றில்
உறவென வீசும் காற்று
நிலத்திலே எந்த நாடும்
நிகரிலை என்றே சாற்றும்!

தானிகர் தானே என்று
தலைநிமிர் பொருளா தாரம்
வாணிக மையம் என்று
வையகம் கூறும் எங்கும்
காணும்நற் கலங்க ளோடு
கண்டாரை மொண்டு கொள்ளும்
மேனிலை வான ஊர்தி
மேன்மையைக் காண்போம் இங்கே!

உறவு மயக்கம்

ந.வீ. சத்தியமூர்த்தி

ஒப்பந்தக் காலம்
முடிந்து போனதால்
ஊருக்குப் புறப்பட்டாள்
பணிப் பெண்...

பெற்றோரை விடவும்
பெரும்பாலான நேரம்
அவளிடமே வளர்ந்த
ஐந்து வயதுக் குழந்தை
தாயிடம் கேட்டது.
“அம்மா எப்போ
திரும்பி வருவாங்க?”

இருமொழிக் கல்வி

மு. தங்கராசன்

ஒருமொழியைக் கற்றதனால் உன்னதம் பெற்றால்
இருமொழிகள் படித்துணர்ந்தால் இந்தநல் நாடே
இருகரங்கள் குவித்துன்னை வணங்கி ஏற்கும்
உறுகரங்கள் தட்டுமொலி நயங்கள் ஓங்கும்!

திருமொழிகள் எவையென்று திகைக்க வேண்டாம்
வரும்வாய்ப்பை நலிவின்றி வலிந்து சென்றே
அருந்திறன்கள் பெற்றுயர்ந்தால் அவனி போற்றும்
வரும்படிகள் உயர்ந்ததெனின் வானும் போற்றும்!

தாய்மொழியும் ஆங்கிலமும் தகைமை போற்றி
ஆய்ந்திங்கு இருமொழியில் ஆற்றல் பெற்றால்
பாய்ந்துவரும் பான்மையெலாம் உன்னை நாடித்
தோய்ந்துவரும் செல்வவளம் தேசம் போற்றும்!

எதுகையும் மோனையும் இயைந்து வந்தால்
பொதுவாகச் சிறப்புற்று விளங்கும் பாக்கள்!
அதுபோல்தான் இருமொழிகள் கற்றுத் தேர்ந்தால்
மெதுவாகப் பட்டறிவு மிளிர்ந்து மேவும்!

கிழக்கிலிருந்து மேற்கு

நெப்போலியன்

இறுக்கமாய் புத்தகம் படித்தபடி...
கைப்பேசியில் விரல்களைத் தொலைத்தபடி...
நின்று கட்டியணைத்தபடி...
நீண்ட தூக்கம் போட்டபடி...
தனக்குத்தானே மெதுவாய் பேசிக்கொண்டபடி...
மடிக்கணினியுடன் மல்லுக்கட்டியபடி...
உதட்டிற்குச் சாயம் பூசியபடி...
யாரும் யாருடனும் பேசாமல்
ஒரு சிறு சிரிப்போ
தலையசைப்போ இல்லாமல்
இயந்திர இயக்கமாய் இருப்பவரை
உயிருடன் சுமந்தபடி
இயல்பாய் ஓடுகின்றது...
தினமும்,
கிழக்கிலிருந்து மேற்கே
இந்த ரயில்!

நெருடல்

நூர்ஜஹான் சுலைமான்

வளர்ப்புப் பூனைக்கு
வகைவகையான உணவுகளை
உறவாடிக் கொஞ்சிக் கொண்டே
ஊட்டி மகிழ்கின்றார்...

நாள்தோறும் காலையாலை
நடைப்பயிற்சி போகும்போது - தன்
சடைமுடி தரித்த
செல்ல நாயின்
கழிவைக்கூடக்
காகிதத்தில் சேகரிக்கிறார்...

வழியில் எவரேனும்
அடிபட்டால் கூட
ஐயோ பாவம் என்று
அனுதாபப் படுகிறார்...

தொட்டியில் நீந்துகிற
குட்டி மீனுக்குக்கூட
தீனிகொடுத்துச்
சிந்தை மகிழ்கிறார்...

வாரமுடிவில்
ஒருநாள் மட்டும்
போய்ப் பார்த்து வருகிறார் - தன்
முதுமையடைந்த தாயை
முதியோர் இல்லத்தில்...!!

உழைப்பு

ந. பழநிவேலு

தென்கிழக் காசிய நாடுகளில்
சிறந்தநல் நாடுநம் சிங்கப்பூர்
மண்ணையும் பொன்னென ஆக்கிடவே
வல்லவர் இங்கே உள்ளவரே. (தென்)

சோம்பல் என்பதை அறியாத
சுறுசுறுப் பானஎறும்புகள் போல்
தாங்கொள்ளும் கருமம் முடியும்வரை
சலியா துழைப்போர் நம்நாட்டார். (தென்)

பல்வகை மலரில் உளதேனைப்
பறந்து பறந்து சேகரித்து
நல்லடை யாக்கும் வண்டுகள்போல்
நாமும் கூடிப் பணிபுரிவோம். (தென்)

சிங்கப்பூர் ஒரு மலர்த் தோட்டம்
சிறக்கும் பலஇனம் நன்மலர்கள்
இங்குள உழைப்பே மலர்த்தேனாம்
இதனால் வளர்ப்போம் நம்நாட்டை. (தென்)

பல்வகை இனத்தார் நம்நாட்டில்
பண்புடன் கூடிக் கலந்தொன்றாய்ச்
சொல்லிலும் செயலிலும் திறன்காட்டும்
சோர்விலர் சிங்கப் பூரியரே. (தென்)

உழைப்பே நமது பெருஞ்செல்வம்
ஊக்கம் நந்தம் அருஞ்செல்வம்
இழப்பே என்பதை அறியோமே
என்றும் இன்பம் பெறுவோமே. (தென்)

தமிழ்லா

பரணன்

எப்படி முடியும்லா
எல்லாரும் வாங்கலா
இப்படி உள்ளது
இளையர்கள் வாயில் தமிழ்! - இதில்
எப்படி வாழும் தமிழ்?

சின்னாங்கு இல்லேலா
தெங்நோலா பேசோலா
என்னாங்க இப்படி
இளையர்கள் வாயில் தமிழ்! - இதில்
எப்படி வாழும் தமிழ்?

அத்தி சுசாலா
ஆமாலா பாஞாலா
எத்தனை அழகு
இளையர்கள் வாயில் தமிழ்! - இதில்
எப்படி வாழும் தமிழ்?

பெத்துத் தொலைச்சாலா
பேச்சுத் தரலேலா
எத்துப் பொழப்புலா
எவருக்கும் சுரணை "லலா" - இதில்
ஏன்லா "தமிழ்வாழ் க'லா

ஞ்சுரோங்

பாத்தேறல் இளமாறன்

காலைக் கருக்கலில் காளையர் கன்னியர்
கடிதாய் நடக்கின்றனர் வேலைக்கு - அவர்
ஆலை புகுகையில் தோளை நிமிர்த்திடும்
அழகோ எழிலென்றன் பார்வைக்கு - மலர்ச்
சோலை களும்புய்மைச் சாலைக ளும்மலை
தழ்ந்தும் வழங்குதேஇன் பப்பெருக்கு - அந்தி
மாலைப் பொழுதினில் மஞ்சட் கதிரதை
மாந்தி மினுக்கின்ற “ஞ்சுரோங்கு”.

ஆடை அணிகலன் ஓடும் இயங்கிகள்
அறிவியல் பாவிக்கும் பொருளும் - நல்ல
வாடை தருமுயர் வண்ணக் கலவைகள்
வழலை, பூ சும்மா, நெய் வகையும் - நெகிழிக்
கூடை, குளிர்ப்பெட்டி, ஓடு, மரச்சட்டம்
குந்தும் இருக்கைகள் செய்யும் - எழில்
ஓடை அணைத்திட ஓங்கும் “ஞ்சுரோங்”கில்
உழைக்கவா உன்பை நிறையும்!

வீழும் அருவியும் விந்தைப் பறவைகள்
வேடிக்கைச் சிறுவர் தொடர்வண்டி - பக்கம்
ஆழி அலைகளி லாடிக் களித்திடும்
அருங்கலக் கட்டுத் துறையுண்டு - நாளும்
மாழை உருக்கிடும் மாபெரும் கூடமும்
மற்றும் பல்பொருள் செய்மண்டி - சோலை
தூழப் பொலிவுறும் “ஞ்சுரோங்” நகரினைச்
சுற்றி மகிழ வா, கண்டு!

நமது வளம்

பார்வதி பூபாலன்

மலைவளமும் நீர்வளமும் மண்ணி லில்லை
மனிதவளம் ஒன்றினையே வளமாய்க் கொண்டே
தலைவணங்கும் அறிவுவளம் தன்னில் பேணித்
தரணியிலே பொருள்வளத்தைத் தானே ஈட்டும்!
கலைவளர்த்தே அறிவினையே கருத்தாய்ப் போற்றிக்
காசினியில் புகழ்விளக்கைக் கையி லேந்தும்
நிலைவளமே இவ்வளமே நீணி லத்தில்
நிலையுலகில் இவைதனையே நெடிதாய்ப் பேணும்!

அறிவெனுமோர் வளத்தினாலே அகிலந் தன்னை
அணைந்திடுமே உயர்ந்திடவே அன்பா லன்றோ!
பொறிவிளங்கும் மஞ்சுகுபோல் பொலிந்தே ஈர்க்கும்
பொற்பிதனைச் சொல்வதற்கே புகழ்ச்சொல் லில்லை
தெரிவுறுமே வினைபலவும் தெளிவாய்க் காட்டி
தேசமிதும் பொருள்வளத்தைத் திரட்டு மன்றோ!
புரிவதற்கே அருவினைகள் புவியில் தேர்ந்தே
பொருள்வளத்தைக் குவித்திடுந்தான் போற்றி நிற்போம்!

சுமைதாங்கி

பிச்சினிக்காடு இளங்கோ

முதியோர் கவனிப்பும்
குழந்தை பராமரிப்பும்
வீட்டு வேலையும்
ஒருபோதும் சுமையல்ல

எல்லாச்சுமைகளையும்
சகிப்புத்தன்மையுடன் சுமக்க
எங்கள் பணிப்பெண்
எங்கோ பிறந்திருக்கிறாள்

தீவு விரைவுச் சாலையில்

மாதங்கி

வண்டிகள்
வழுக்கிக்கொண்டு
செல்லும்
இந்தத் தீவு விரைவுச்சாலை நெடுகிலும்
சிந்தியிருப்பவை
உதிரா இலைகளைக் கொண்ட
சாலையோர மரங்களின்
நிழல்கள் மட்டுமே

சங்கமம்

முருகதாசன்

“தென்னாட் டவரின் காய்கறிகள்
தேக்கா சென்றால் கிடைத்திடலாம்
பன்னாட் டவர்முகம் பார்த்திடலாம்
பைந்தமிழ்ப் பேச்சொலி கேட்டிடலாம்
பொன்னார் அணிகலன் பார்த்துவைத்தால்
பொருள்வரும் போததை வாங்கிடலாம்
பெண்ணாள் நிலவுடன் மகிழ்ந்திருங்கள்
பெரியார் வரும்வரை ஓய்வெடுங்கள்

மீன்குழம் பிருக்கு சொதி இருக்கு
மிளகாய்த் தேங்காய்த் துவை இருக்கு
தேன்குழல் கட்டுப் பேழையிட்டுத்
திருமகள் உண்ணத் துணையிருக்கு
ஊன்வலி வடைந்திட முருங்கைக்காய்
ஊடான் கூட்டதும் உடனிருக்கு
நான்வரும் வரையில் நரிநான்கின்
நனவுகள் வேண்டாம் ஓய்ந்திருங்கள்!”

சிறப்பிடங்கள்

முத்துமாணிக்கம்

இரவுபகல் பணிபுரியும்
துறைமு கங்கள்
ஏற்றுமதி இறக்குமதி
நிறுவ னங்கள்
தரமுயர்வு தொழிற்சங்க
தலைமை யங்கள்
தடம்புரளாத் தொழில்காப்பு
வாரி யங்கள்
பெருநகர விரிவாக்கக்
கடலோ ரங்கள்
பெருவிரைவு ரயிலோடும்
மேம்பா லங்கள்
திறமையுடன் இயங்கிவரும்
பொருள் கங்கள்
சிங்கப்பூர் நாட்டுடைமைச்
சிறப்பி டங்கள்!

சாங்கி முனையம்

ரஜித்

நட்சத்திரங்கள் இறங்கி
நகருக்குள் நுழையும்
சொர்க்க வாசல்

வானூர்திகளோடு இங்கே
வானமும் இறங்கும்

இறங்கி நடக்கிறோம் - இல்லை
இறக்கைகள் விரித்து
லேசாகப் பறக்கிறோம்

மோகனமாய் விரிகிறது
ஒரு மோனலிசா ஓவியம்

சுழற்சியினின்றும்
சுழன்று கொண்டதோ அட
ஓர் இரவே இல்லாத உலகம்
ரங்கோலி ஆடும் வானம்
நட்சத்திரப் பூத்தொடுக்க
நார் தேடும் நிலவு

சங்கதிகள் இப்படி
சாங்கியில் மட்டும்தான்

அகில உலக விருதுகள்
ஆசிய விருதுகள்
சங்கமிக்கும் மையம்
சாங்கி முனையம்

மீ கோரிங்கும் வீவக வீடும்

லதா

“ஓலெவல்” முடித்து விட்டேன்.
ஏதோ ஓர் அலுவலகத்தில்
வேலை நிச்சயம்.

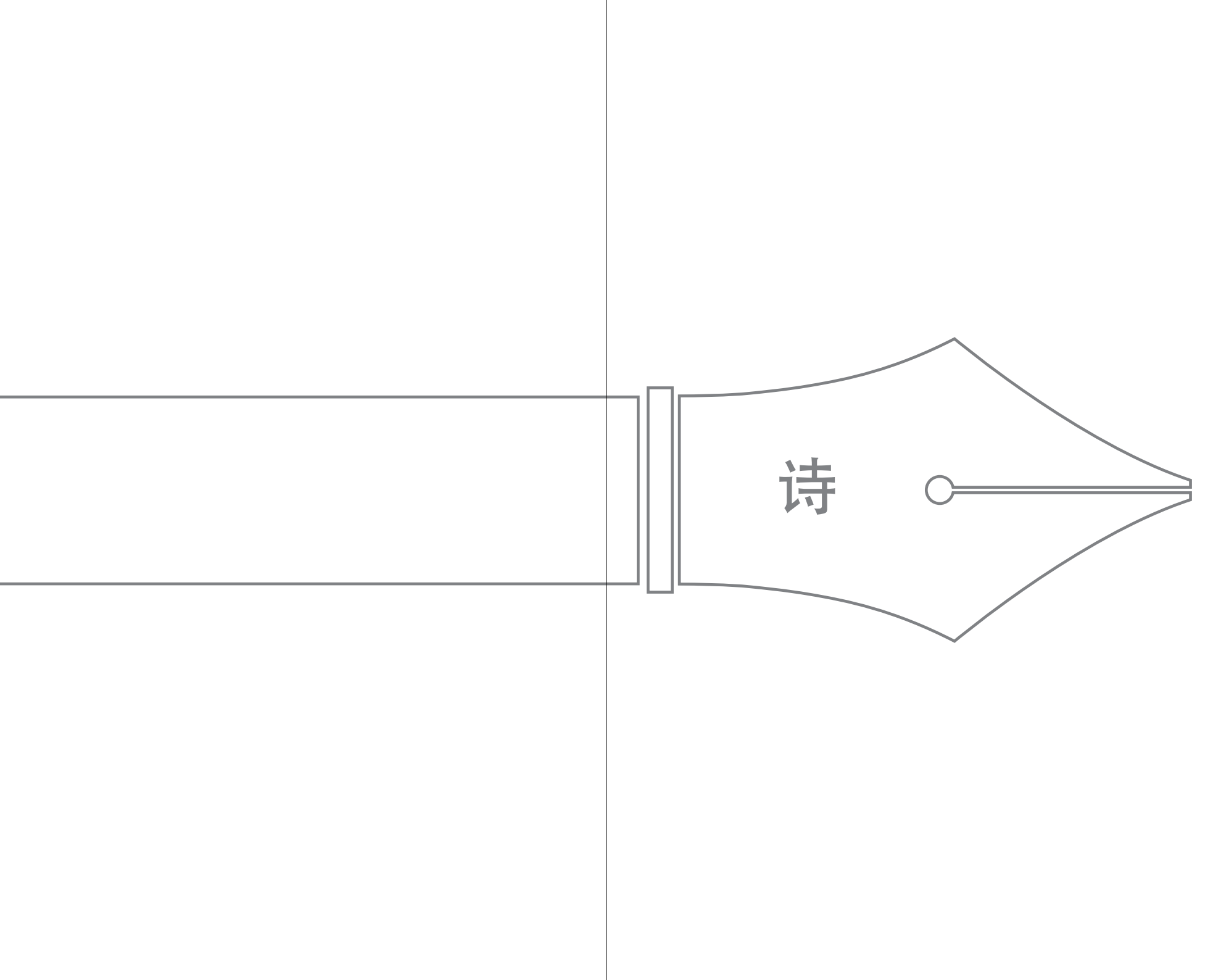
இரண்டு வெள்ளி வீசினால்
சுடச் சுட மீ கோரிங்
தொட்டுக்கொள்ள
இப்ப சன் டீவியும் இருக்கு.

போனஸில் வாங்கும்
“டிசைனர்” சுடிதார்,
கம்மல், பதக்க மாலைக்கு
கல்யாணமும் கலைநிகழ்ச்சியும்
வருஷம் தவறாமல் நடக்கும்.

பண்டிகைகள் கொண்டாட
சமூக நிலையங்கள்,
காசு கொடுத்தால் தேடி வரும்
இலக்கியமும் கலைகளும்.

பொருளியல் மந்தத்தைக்
கோப்பியோடு கொரித்துக் கொள்ளலாம்
எனக்கும் உண்டு மூவறை வீவக வீடு.

“நாலு நம்பர்” லாட்டரி இருக்க
சிவப்பு அடையாள கார்க்கு
என்ன கவலை?
யாராவது எம்பி கதவைத் தட்டினால்
எப்போதும் என் ஓட்டு உங்களுக்கே
என்று பல்லிளிக்கும் எதிர்காலம்.

那种尴尬比较间接

蔡深江

搭地铁时最好陪一本书孤独
这样眼珠就不会象两只找不着落点的苍蝇
平稳地摇晃
一整排的眼珠就不会盯著一整排的眼珠
交响沉默
因为眼睛们已经背熟了站名的位置
所以搭地铁时最好陪一本孤独的书
至少眼神会不安地沿着字体的结构
崎岖前进
据说那种尴尬
比较间接

掘土记

蔡志礼

那么宽的腰围
福康宁山的宝藏
到底藏在哪一个腰包

那么深的一锄
苏丹会不会在棺里惊叫

那么轻的拨弄
山头会不会痒得颤动

那么量量挖挖
土地公会不会介意

那么愤怒的太阳
草帽会不会突然自焚

那么迷人的挖势
洞穴会不会发生土崩

那么酥软的铁臂
明朝会不会拂袖而去

那么恭敬的眼神
十四世纪会不会准时出土

那么滚热的汗水
前朝遗物会不会烫伤表皮

那么虔诚地挥锄
会不会掘出一个
祖先匆忙中遗落的
脚步

亲爱S城

陈志锐

亲爱S城，即使在最远的火星遥望
我也看得到你和你的
大写

铺天盖地地大写
在浮动的舞台上，从国庆到第一方程式
在平坦到顺滑的泊油路上，从吸尘机般的
公路电子收费闸门到世界最贵的轿车
在组屋的底层里，从婚礼到丧事
亲爱的最小的城，为什么你总要宣告以最大声的
口号？

你听到吗？
那微弱得几近被你消音的
鱼尾狮吐不出的絮言
卓锦万代兰温室里的细语
古晋塔爱情猫低头徘徊的独白
牛车水农历七月的呢喃
综合度假村下注前的呓语

你的幅员多广腹地多宽城府多深 亲爱的S城
当莱佛士未至，你除了一则有关狮子的传说 还有什么
当莱佛士离去，你除了一则有关狮子的事实 还缺少什么

难道你已住进网站里
休眠在电脑中
聆听自耳机
发声自话筒
用电视思考
用广播沉默
看翻版来证明夜晚的存在
看现场转播来证明自己的存在

亲爱的最小的城，为什么你仍要展示以最大的
大写？

你看到吗？
那细小得不被你的聚光灯霓虹灯照到的
远在火星不断遥望你，如每一颗闪烁着深情的星光的
每一个微小的
我

看不见的节

董农政

竹脚
没有脚
许多生命贫安走出来
TEKKA孕育了什么方言人
殖民还是移民
妇孺医院移动后
谁都没料到
热潮可以将高潮催到690度
连警署里原本清凉的短裤马打
也得悄悄改装改道
梧槽河与小印度之间
只有巴刹无须像十年车般被生硬刹住
新建的小贩中心
只喝外劳及UNCLE的老啤酒
解署
在看不见的节里

晨课

范北羚

大清真寺的传音机响在
凌晨 薄雾散布岛上
有虔诚信徒诵经随着那
微风 如我思念
悠悠 去远……

梦的轻舟泛于湖里
极不平静的心幅招展着
几番零乱 几番接叠
请带引我以先知的性灵

晨课 寄望于宗教的皈依
只有在穆肃宁静和清白思考
而我 乃知珍惜这
弥感充实的培灵

榴梿

方然

披一身刺芒
散千里郁香
你终于
战胜所有族类
傲然称王
受万民爱戴
为原乡争光

就算把沙笼典当
也要亲亲
那黄鲜白嫩的
芳泽
也想瞻瞻
你王者风采的
昂扬

自动扶梯

郭永秀

上上下下, 岁月
在我身上轻轻流淌
流来新设计、流去旧款式
拖鞋皮鞋平底鞋高跟鞋运动鞋
我须忍受, 这踩在身上
阵阵的痛楚

日日夜夜, 守着
一处交通要道
上头电器摊鼓乐喧天
轰我下来, 下面玻璃陈列柜内
几十架电视机向我瞪眼怒视

有人说我是老人的救星
儿童的玩具, 文明的象征
其实我只不过是
一截搁在半空不上不下的
尴尬

来来去去, 这些人
沿着一条走不完的铁轨
看他们行色匆匆, 忙碌如蝼蚁
上上下下、打着圈圈
在时间的甬道中玩捉迷藏的游戏

购物中心内, 我是
一条攀援不尽的天梯
攀向繁华、攀向欲望
而谁也不介意。生命

就在我一级一级的推移中
慢慢老去……

余温

黄兴中

湖水青青
阳光满地
小路上
有九重葛的嫣红
茉莉的芳香
以及
柔软的话语

那些日子
太不真实

果然
一阵轻风吹过似的
短暂
无痕
除了手上
一丝余温

岛

梁文福

我和我的父亲相遇
在他的肩膀上
我小小的脸贴着他温热的颈项
（人们都说：这么年轻 这个父亲）
而我最初的看见
就是他背后的遥远

父亲以年轻让我追赶上他
以严厉让我学会眺望
以改变让我怀念
以挥手（又像招手）
叫我离开又让我想回来

我和我的父亲再度相遇
在我新车的后视镜里
我和他真的很像
（看起来还这么年轻 人们都这么说）
但近来大家说什么他都听成风的回响
年龄不是问题（我告诉自己）
距离才是问题

我是他的儿子
我最清楚父亲需要的远和近
放轻一点 别说得太急
他就可以 字字句句都听进去

父亲坐在后座
我开往明天的晴和雨
路还很长 再往前走
海岸线外
大海不是尽头

戏赠莱佛士铜像

梁铨

整百年了
仍然要站成如此古怪的姿势
双手交叉,硬着脖子
一脸装出来的孤傲
想这个方向尽是高楼你推我挤
斜着脸究竟能看到什么
你也莫名其妙

堂堂开埠的功臣
大不列颠帝国的钦差
风光居然还不如
一只虚构的鱼尾狮
不能垄断照相机的闪光
只能僵在这里,对着过往的行人
走过来冷,走过去漠
要不就是一片空茫

不能像那些欧洲兄弟
独占一个广场,持枪跃马
已经是太过分了,至少
至少也该给你一头驴
让你倒骑成张果老,云游去四海
顺道查访一下民情
反正河畔已经立了你的分身
说当年在此登陆
纯白的它更能胜任

这样站着真的很累
浑身酸痛还要
僵持多久才能罢休?
去问你的分身
它会瞪白眼告诉你:
再累,也得站着
难道要像独立桥那两头石狮子
蹲在熟食中心的入口处
送往迎来?

交通灯

林琼

的确是三面娇娃
红脸是镇压
黄脸是宽恕
绿脸是自由

不能芳心大乱
否则
天下大乱

公交车站的告别

林容婵

然后, 我们并肩走入星如雨的夜色
所有来不及彩排的告别
以及那些欲言又止, 一次又一次
爬上我的双唇, 并于你的眉宇搁浅

期待和浮躁在呼吸间起伏, 和谐得
像一首诗的韵脚, 而那班公车
竟也准时地赶上我每一次的心跳
我就送你到这里, 你说
是的, 只能送我到这里

于是, 礼貌地拥抱后
我与橘色的眸光纠缠成
一张寂寞的轮廓, 在彼此消融前
转身握住了你那深邃的眼神
如同握紧始终不属于我的永恒。

地铁

马龙云

像来回游走的鱼
自由地穿梭
在这四面环海的国度里
地铁
以鱼的方式潜行着
来来去去
连接着
东边的太阳
西边的彩霞

雨树：树根钻出泥土， 像蟒蛇鳄鱼四处爬行

王润华

雨树
日夜撑起巨大的绿伞
白天害怕赤道的恶毒太阳
晚上担心火箭般的流星雨

清晨
老人带着拐杖
和轻微的咳嗽散步
菲律宾女佣
抱着小孩牵着狗散步

寂静的下午
从绿伞的破缝间降下
瘦小的阳光像小鸟
与野草一起散步

炎热的午后
骤雨
匆匆前来散步
过后
蛙鸣如鼓

午夜之后
情人相约
在雨树下散步

雨树：树根钻出泥土，
像蟒蛇鳄鱼四处爬行

当我们在人行道上慢跑
雨树巨大的树根
钻出泥土
有的像蟒蛇
有的像鳄鱼
偷窥一些动作
聆听着缠绵细语

雨树还是站在那里不动
巨大的绿伞
突然像雷达
不是仰望
监视天色
而是向下侦测
树影下
情人谈话
一举一动……

醒狮

吴耀宗

打翻了整个下午来唤醒昏睡的主题
喊喊这条街
撼撼那条巷
在所不惜地将鼓钹点燃
在耳里通通炸个粉碎

每张烦躁的组屋窗口都往下望
每个寂寞无聊的神也探探头

南方的堕落

希尼尔

这河，历史告诉他应该倒流，以泥土的颜色
—《加冷河》·1986年

尾随一艘轮船的宿命
南中国海的季候风，将他
刮到马来半岛南端的
一个岛屿以南的河岸
落脚。在河上的木屋
栖息、应变、谋生
他瘦成河边的一株茅草
竟日，垂望水面
潮退的岸外偶有鳄踪
像是韩文公驱逐南来的族类
警慎、落寞、不遇
浮沉人世间，徒留一身
坚硬的身姿

国境之南，心境以北
无以通行的象形心情
结绳浮岛，能奢望回乡的
是端正的方块情感
断断续续的思念
多年以后，他选择终止流离
河中红树林丛生的沼泽地
形成我偶然的原乡。梦里
北方一条大江的回忆在萦绕
他刻意掩饰的乡愁，安放在
北回归线上一片纠葛的土壤

一片土壤的纠葛
我很早就读懂，大江东去的苍凉
在逐渐收缩的情感版图里，形成
赤道上的一脉苦瓜藤
卑微坚忍。苦，不言痛
如此消磨一生，在堕落的南方

街变

周粲

再也找不到
背着石块和凳子喊磨剪刀哟的街

再也找不到
敲着竹片叫吃云吞面哟的街

再也找不到
赶牛车的停下来喝番薯汤的街

它们都和泥土一起埋葬
在告老的岁月中
把甜滋滋的记忆
淡淡的哀伤
深深的怀念
都抛在后头
把自己的脚印
抛 在 后 头

信箱

周德成

信封上以拉丁字母打字
的地址标签
正襟危坐
在四四方方的格局里
政府机构
总结你一个月来
用水用电讲话的成果

或者, 以一个吸血伯爵的姿态
要求再次出让红血球
还有买卖房屋经纪凄怜的目光
要我们全家离家出走

我不清楚
为什么一个空间
竟能隐藏这么多多余
却唯独缺少
一封期待已久
用浅蓝色墨水笔书写了我名字
的问候

Acknowledgments

The National Library Board would like to express our sincere thanks to all the poets for granting us permission to reproduce their works.

Alfian Sa'at, Autobiography.

Alfian Sa'at. (2001). *A History of Amnesia*. (p.10). Singapore: Ethos Books.

Ann Ang, The Tidal Train.

Ang, A., Ip, J., & Nansi, P. (Eds.). (2014). *SingPoWriMo: The Anthology*. (p.19). Singapore: Math Paper Press.

Boey Kim Cheng, Change Alley.

Boey, K.C. (1996). *Days of no name*. (pp.56–58). Singapore: EPB Publishers Pte Ltd.

Felix Cheong, 'Allo 'Allo.

Cheong, F. (1999). *I Watch the Stars Go Out*. (p.27). Singapore: Ethos Books.

Ian Chung, Missed Connections: The One from the MRT.

Previously unpublished.

Gwee Li Sui, Soul Bus.

Gwee, L.S. (2014). *One Thousand and One Nights*. (p. 50). Singapore: Landmark Books.

Heng Siok Tian, My city, my canvas.

Thumboo, E. (Ed.) (2010). *&words: poems Singapore and beyond*. (pp. 75–76). Singapore: Ethos Books.

Terence Heng, Postcards from Chinatown.

A longer published version of this poem appears in Pang, A. & Lee, A. (Eds.). (2000). *No Other City: The Ethos Anthology of Urban Poetry*. (p. 115). Singapore: Ethos Books.

Joshua Ip, simultaneous equations.

Ip, J. (2013). *Softblow online poetry journal* (<http://www.softblow.org/joshuaip.html>). A longer published version of this poem appears in Ip, J. (2013). *Making Love with Scrabble Tiles*. (p.4). Singapore: Math Paper Press.

Desmond Kon Zhicheng-Mingdé, Beyond the Loge.

Previously unpublished.

Theophilus Kwek, 4-D.
 Kwek, T. (2011). *They speak only our mother tongue*. (p.23). Singapore: Ethos Books.

Aaron Lee, Discursions (Eunos, Singapore)
 Lee, A. (2014). *Coastlands*. (p.55). Singapore: Ethos Books.

Madeleine Lee, coffee.
 Lee, M. (2004). *Fiftythree/zerethree*. (p.48). Singapore: Firstfruits Publications.

Leong Liew Geok, Trees are only temporary.
 Leong, L.G. (1991). *Love is not enough*. (p.12). Singapore: Times Books International.

Alvin Pang, Evening.
 Pang, A. & Lee, A. (Eds.) (2000). *No Other City: The Ethos Anthology of Urban Poetry*. (p.129). Singapore: Ethos Books.

Daren Shiau, Xin Nian.
 Shiau, D.V.L. (2000). Peninsular: Archipelagos and other islands. (pp.81–82). Singapore: Ethos Books.

Kirpal Singh, Making Harmony.
 Singh, K. (2012). *The Singapore Pioneer Poets: The best of Kirpal Singh*. (p.3). Singapore: Epigram Books.

Colin Tan, Keeping Time.
 Thumboo, E. (Ed.) (2010). &words: *poems Singapore and beyond*. (p.112). Singapore: Ethos Books.

Paul Tan, Snack.
 Tan, P. (1998). *Driving into Rain*. (p.7). Singapore: SNP Publishing Pte Ltd.

Eddie Tay, Reading Wordsworth.
 Tay, E. (2005). *A Lover's Soliloquy*. (p.57). Hong Kong: Sixth Finger Press.

Simon Tay, Singapore Night Song.
 Tay, S. (1985). "5". (p. 28). Singapore: Department of English Language and Literature, National University of Singapore.

Teng Qian Xi, Independence (for the gifted child).
 Teng, Q.X. (2010). *They hear salt crystallising*. (p.41). Singapore: Firstfruits Publications.

Edwin Thumboo, Temasek.
 Thumboo, E. (2012). *Singapore Pioneer Poets: The best of Edwin Thumboo*. (p.4). Singapore: Epigram Books.

Toh Hsien Min, Cavenagh Bridge.
 Thumboo, E. (Ed.) (2010). &words: *poems Singapore and beyond*. (p.137). Singapore: Ethos Books.

Tse Hao Guang, A Big Pile of Bak Chor Mee.
 Ang, A., Ip, J., & Nansi, P. (Eds.). (2014). *SingPoWriMo: The Anthology*. (p.127). Singapore: Math Paper Press.

Eric Tinsay Valles, Verses on Bukit Chandu.
 Valles, E.T. (2014). *After the fall: Dirges among ruins*. (p.54). Singapore: Ethos Books.

Cyril Wong, First Home.
 Wong, C. (2004). *Unmarked treasure: Poems by Cyril Wong*. (p.11). Singapore: Firstfruits Publications.

Adeline Yap, Landowner's Wife to Building Contractor (a conversation in Singlish).
 Yap, A. (2002). "Landowner's Wife to Building Contractor (a conversation in Singlish)". *Fulcrum: An annual of poetry and aesthetics*, No. 1. New York: Evolution Arts, Inc.

Abdul Ghani Hamid, Mencari Seorang Pemimpin?
 Abdul Ghani Hamid. (2005). *Petikan rasa* (p. 110). Singapore: Angkatan Sasterawan '50.

Ahmad Md. Tahir, Betapapun Gerakcepat Kehidupan Akan Kususuri Landasan Ini.
 Ahmad Md. Tahir. (2013). *Aisberg kesimpulan: Kumpulan puisi* (pp. 7–8). Singapore: Akademi Anuar Othman.

Asmin, Main Bahasa.

Asmin. (1992, March 1). Main Bahasa. *Berita Harian*, p. 6. Retrieved from NewspaperSG.

Hadijah Rahmat, Di Tengah Alam.

Hadijah Rahmat. (2000). *Di tengah alam* (p. 11). Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.

Isa Kamari, Siput.

Isa Kamari. (1982, September 5). Siput. *Berita Harian*, p. 5. Retrieved from NewspaperSG.

Johar Buang, Akar.

Thumboo, E., et. al. (2009). *Fifty on 50* (p. 71). Singapore: National Arts Council.

Juffri Supa'at, Tak Dia Tak Kita.

Juffri Supa'at. (1999). *XXL: Anak muda julung berkeris* (p. 35). Juffri Supa'at & f'nd:werx.

Masuri S. N., Bangun Negaraku.

Masuri S.N. (2012). *Ode to Masuri S. N.* (pp. 48–49). [Singapore]: National Arts Council Singapore: Math Paper Press.

Megadona, Stop at Two.

Megadona. (2002). *Zuriat: Sebuah antologi puisi perjalanan usia 1966–1986* (p. 53). Singapura: Pustaka Nasional.

Mohamed Latiff Mohamed, Singapura.

Mohamed Latiff Mohamed. (2011). *Bangsaku di hari lahirku* (p. 324).

Singapura: Angkatan Sasterawan '50.

Muhammad Ariff Ahmad (MAS), Pencen.

Muhammad Ariff Ahmad. (2012). *Sumbangsih MAS: Koleksi puisi pilihan* (p. 54). Singapore: National Library Board.

Noor Hasnah Adam, Pasak Temasek.

Thumboo, E., et. al. (2009). *Fifty on 50* (p. 119). Singapore: National Arts Council.

Noor S. I., Kotaku.

Noor S. I. (1986). *Dewi alam dan burung senja* (p. 76). Singapura: Angkatan Sasterawan '50.

Rasiah Halil, Pagar.

Rasiah Halil. (2006, November 5). *Pagar. Berita Harian*, p. 12. Retrieved from NewspaperSG.

Rohman Munasip, Kita Harus Melihat.

Rohman Munasip. (1987, January 11). Kita Harus Melihat. *Berita Harian*, p. 6. Retrieved from NewspaperSG.

Sa'eda Buang, Malang, Senda & Citra.

Institut Terjemahan Negara Malaysia. (2010). *Dari jendela zaman ini* (p. 342). Kuala Lumpur: Institut Terjemahan Negara Malaysia.

Suratman Markasan, Ke Mana Kita?

Suratman Markasan. (2013). *Kembali ke akar Melayu kembali ke akar Islam. Jilid 1, Kumpulan puisi 1954–2011* (p. 36). Singapore: Darul Andalus.

Suraidi Sipan, Di Tengah-Tengah Denyutan Kotaku.

Singh, K., & Wong Y. W. (Eds.). (2000). *Rhythms: A Singaporean millennial anthology of poetry* (p. 77). Singapore: National Arts Council.

அமலதாசன், ஃபேபர் மலைச் சாரலிலே

அமலதாசன். (2004). *புல்லாங்குழல்: இசை பாடல்கள்*

(pp. 190–191). சிங்கப்பூர்: [சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகம்].

மா. அன்பழகன், மனமே மாறும்

அன்பழகன், மா. (2009). *என் பா நூறு: வெண்பா நூறு* (p. 105).

Singapore: Puthumaiththeene Publishers.

க.து.மு. இக்பால், ரோபின்சன் சாலைக் குழந்தைகள்

Thumboo, E., et. al. (2009). *Fifty on 50* (p. 19). Singapore: National Arts Council.

ஐ. உலகநாதன், துறைமுக நாடு
உலகநாதன், ஐ. (2011). *சிங்கப்பூர் சிறப்பதிகாரம்* (pp. 96–97).
பெங்களூர்: தாமரை பதிப்பகம்.

ந.வீ. சத்தியமூர்த்தி, உறவு மயக்கம்
சத்தியமூர்த்தி, ந. வீ. (2008). *தூரத்து மின்னல்* (p. 71). சிங்கப்பூர்:
சத்தியமொழி பதிப்பகம்.

மு. தங்கராசன், இருமொழிக் கல்வி
தங்கராசன், மு. (2003). *வாகைப் பூக்கள்: கவிதைத் தொகுப்பு* (p. 9).
சிங்கப்பூர்: தமிழவேள் நாடக மன்றம்.

நெப்போலியன், கிழக்கிலிருந்து மேற்கு
நெப்போலியன். (2013). *காணாமல் போன கவிதைகள்* (p. 60).
Singapore: தங்கத்தாய் வெளியீடு.

நூர்ஜஹான் சுலைமான், நெருடல்
ந.வீ. சத்தியமூர்த்தி, et. al. (2011). *ஒரு துளி கடல். தொகுப்பு 4:*
கவிமாலைக் கவிதைத் தொகுப்பு (p. 51). சிங்கப்பூர்: கவிமாலை.

ந. பழநிவேலு, உழைப்பு
பழநிவேலு, ந. (1975). *கவிதை மலர்கள். தமிழ்நாடு: தை நூலகம்.*

பரணன், தமிழ்லா
பரணன். (1983). *எதிரொலி* (p. 39). சிங்கப்பூர் : தமிழ்வளர்ச்சிப்
பண்ணை.

பாத்தேறல் இளமாறன், சூதுரோங்
பாத்தேறல், இளமாறன். (2002). *பாத்தேறல்: மொழி, நாடு,*
குமுகாயம் பற்றிய எழுச்சிப் பாக்களின் குவிப்பு (pp. 57–58).
சிங்கப்பூர்: பாத்தேறல் இளமாறன்.

பார்வதி பூபாலன், நமது வளம்
பார்வதி பூபாலன். (2014). *தமிழ் உலா: [பாத்தொகுப்பு]* (p. 81).
Singapore: Parvathy வெளியீடு.

பிச்சினிக்காடு இளங்கோ, சுமைதாங்கி
இளங்கோ, பிச்சினிக்காடு. (2008). *நானும் நானும்* (p. 27).
தஞ்சாவூர்: அகரம்.

மாதங்கி, தீவு விரைவுச் சாலை
மாதங்கி. (2008). *நாளை பிறந்து இன்று வந்தவள்* (p. 36).
சென்னை: உயிர்மை பதிப்பகம்.

முருகதாசன், சங்கமம்
முருகடியான். (2008). *சங்கமம்* (pp. 290–291). சிங்கப்பூர்: தென்றல்
பதிப்பகம்.

முத்துமாணிக்கம், சிறப்பிடங்கள்
முத்துமாணிக்கம். (2006). *வணக்கம் சிங்கப்பூர்* (p. 191). சென்னை:
மணிமேகலைப் பிரசுரம்.

ரஜித், சாங்கி முனையம்
ரஜித். (2008). *பன்னிர்த் துளிகள்* (p. 131). Singapore: Rajid.

லதா, மீகோரிங்கும் வீவக வீடும்
லதா. (2003). *தீ வெளி: கவிதைகள்* (p. 37). சிங்கப்பூர்: கனகலதா.

蔡深江, 那种尴尬比较间接
蔡深江. (1989). *如果不能回头就忘记月光: 蔡深江诗集* (p. 84). 新加坡: 华
中初级学院.

蔡志礼, 掘土记
华之风 (蔡志礼). (1992). *月是一盏传统的灯* (pp. 76–78). 新加坡: 七洋出
版社.

陈志锐, 亲爱S城
Thumboo, E., et. al. (2009). *Fifty on 50*. (p. 116). Singapore: National
Arts Council.

董农政, 看不见的节

董农政. (2013) *新华文学* 第79期 (p. 151). 新加坡: 新加坡作家协会.

范北羚, 晨课

范北羚. (2000). *范北羚诗选* (p. 37). 新加坡: 新加坡文艺协会.

方然, 榴梿

方然. (2002). *方然短诗选* (p. 24). 香港: 银河出版社.

郭永秀, 自动扶梯

郭永秀. (1992). *月光小夜曲* (pp. 93–94). 新加坡: 七洋出版社.

黄兴中, 余温

黄兴中. *新华文学* 第75期 (p. 25). 新加坡: 新加坡作家协会.

梁文福, 岛

Thumboo, E., et. al. (2009). *Fifty on 50*. (p. 89). Singapore: National Arts Council.

梁钺, 戏赠莱佛士铜像

Thumboo, E., et. al. (2009). *Fifty on 50*. (p. 47). Singapore: National Arts Council.

林琼, 交通灯

林琼. (2013) *新华文学* 第78期 (p. 72). 新加坡: 新加坡作家协会.

林容婵, 公交车站的告别

林容婵. (2012年7月13日). *公交车站的告别*. 《联合早报·文艺城》

马龙云, 地铁

陈荣照总编. (2010). *新加坡当代华文文学作品选. 诗歌卷* (p. 281). 新加坡: 新加坡青年书局.

王润华, 雨树: 树根钻出泥土, 像蟒蛇鳄鱼四处爬行

王润华. (2014). *重返诗钞* (pp. 18–20). Johor: Southern University College

吴耀宗, 醒狮

韦铜雀 (吴耀宗). (1995). *孤独自成风暴: 韦铜雀诗集* (p. 64). 新加坡: 点线出版社.

希尼尔, 南方的堕落

Thumboo, E., et. al. (2009). *Fifty on 50*. (p. 65). Singapore: National Arts Council.

周粲, 街变

Thumboo, E., et. al. (2009). *Fifty on 50*. (p.16). Singapore: National Arts Council.

周德成, 信箱

周德成. (2012). *你和我的故事: 周德成诗集* (p. 112). 新加坡: 玲子传媒私人有限公司

SingaPoetry: An Anthology of Singapore Poems puts together 82 poems about Singapore. Selected by librarians from the National Library Board and endorsed by a selection committee chaired by Professor Edwin Thumboo – a noted academic and one of Singapore’s finest living poets – the poems highlight the experiences, places, observations and pivotal moments in the daily lives of Singaporeans during the last 50 years.

This anthology was produced for “Poetry on Platforms”, a month-long showcase of selected poems that took place at City Hall MRT station from 16 July to 13 August 2015. The poetry exhibition was part of the annual nationwide reading campaign called Read! Singapore that the National Library Board inaugurated in 2005.

Included in this anthology is a portable flash drive containing audio recordings of all 82 poems, bringing a different dimension and way of accessing these works that will hopefully spark fresh appreciation and inspiration for poetry.

Presented by

Organised by

National Library Board
Singapore

ISBN 978-981-09-6007-0

